

Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

► **B** **NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/848**
ze dne 20. května 2015
o insolvenčním řízení
(přepřacované znění)
(Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 19)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/353 ze dne 15. února 2017	L 57	19	3.3.2017

Opraveno:

► **C1** Oprava, Úř. věst. L 349, 21.12.2016, s. 10 (2015/848)

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU)
2015/848**

ze dne 20. května 2015

o insolvenčním řízení

(přepracované znění)

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na veřejná kolektivní řízení, včetně předběžných řízení, která jsou založena na právu upravujícím úpadek a ve kterých, za účelem záchrany, úpravy dluhu, reorganizace nebo likvidace,

- a) je dlužník zcela či zčásti zbaven dispozičních oprávnění ke svému majetku a je jmenován insolvenční správce,
- b) jsou majetek a záležitosti dlužníka pod kontrolou či dohledem soudu, nebo
- c) je soudem nebo na základě zákona přiznáno dočasné přerušení řízení na vymáhání individuálních nároků s cílem umožnit jednání mezi dlužníkem a jeho věřiteli, za předpokladu, že dané řízení, v jehož rámci bylo přerušení přiznáno, zajistí vhodná opatření na ochranu věřitelů obecně a je předběžným řízením k některému z řízení uvedených v písmeni a) nebo b), nepodaří-li se dosáhnout dohody.

Pokud lze řízení podle tohoto odstavce zahájit v situaci, kdy existuje pouze určitá pravděpodobnost úpadku, musí být jeho účelem zabránit úpadku dlužníka nebo ukončení jeho obchodní činnosti.

Seznam řízení podle tohoto odstavce je obsažen v příloze A.

2. Toto nařízení se nepoužije na řízení uvedená v odstavci 1, která se týkají:

- a) pojišťoven;
- b) úvěrových institucí;
- c) investičních podniků a dalších institucí a podniků v rozsahu, v jakém se na ně vztahuje směrnice 2001/24/ES, nebo
- d) subjektů kolektivního investování.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „kolektivním řízením“ řízení, které buď zahrnuje všechny věřitele dlužníka, anebo zahrnuje jejich významnou část a nedotýká se pohledávek těch věřitelů, kteří nejsou účastníky tohoto řízení;

▼B

- 2) „subjekty kolektivního investování“ subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ⁽¹⁾ a alternativní investiční fondy ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ⁽²⁾;
- 3) „dlužníkem s dispozičními oprávněními“ dlužník, ve vztahu k němuž bylo zahájeno insolvenční řízení, které nezahrnuje nutně jmenování insolvenčního správce nebo úplný převod práv a povinností ke správě dlužníkovy majetku na insolvenčního správce, a dlužníkovi tedy zůstává úplná nebo alespoň částečná kontrola nad jeho majetkem a záležitostmi;
- 4) „insolvenčním řízením“ kterékoli z řízení uvedených v příloze A;
- 5) „insolvenčním správcem“ jakákoli osoba nebo subjekt, jejichž funkcí, a to i dočasně, je
- i) prověřovat a přiznávat pohledávky přihlášené v insolvenčním řízení,
 - ii) zastupovat kolektivní zájmy věřitelů,
 - iii) spravovat zcela nebo zčásti majetek, ke kterému byl dlužník zbaven dispozičních oprávnění,
 - iv) zpeněžovat majetek uvedený v bodě iii) nebo
 - v) dohlížet na správu záležitostí dlužníka.

Seznam osob a subjektů uvedených v prvním pododstavci je obsažen v příloze B;

- 6) „soudem“
- i) v čl. 1 odst. 1 písm. b) a c), čl. 4 odst. 2, člancích 5 a 6, čl. 21 odst. 3, čl. 24 odst. 2 písm. j) a člancích 36 a 39 a člancích 61 až 77 soudní orgán členského státu,
 - ii) ve všech ostatních člancích soudní orgán nebo jiný příslušný subjekt členského státu, který je oprávněn zahájit insolvenční řízení, potvrdit zahájení takového řízení nebo v průběhu takového řízení rozhodovat;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

▼B

- 7) „rozhodnutím o zahájení insolvenčního řízení“ mimo jiné
- i) rozhodnutí soudu o zahájení insolvenčního řízení nebo o potvrzení zahájení takového řízení a
 - ii) rozhodnutí soudu o jmenování insolvenčního správce;
- 8) „okamžikem zahájení řízení“ okamžik, kdy rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení nabývá účinnosti, bez ohledu na to, zda se jedná o konečné rozhodnutí či nikoli;
- 9) „členským státem, ve kterém se nachází majetek“, v případě
- i) akcií na jméno jiných než uvedených v bodě ii) členský stát, na jehož území má společnost vydávající akcie své sídlo,
 - ii) finančních nástrojů, u kterých je vlastnické právo prokazováno záznamem v rejstříku nebo na účtu vedených zprostředkovatelem nebo na jeho jméno („zaknihované cenné papíry“), členský stát, ve kterém je veden rejstřík nebo účet se záznamy,
 - iii) hotovosti na bankovních účtech u úvěrové instituce členský stát uvedený v čísle IBAN účtu, nebo, v případě hotovosti na bankovních účtech u úvěrové instituce, která nemá číslo IBAN, členský stát, v němž má úvěrová instituce, u níž je účet veden, ústředí, nebo pokud je účet veden u pobočky, zastoupení nebo jiné provozovny, členský stát, v němž se daná pobočka, zastoupení nebo provozovna nachází,
 - iv) majetku nebo práv, v souvislosti s nimiž se vlastnictví nebo nároky zapisují do veřejného rejstříku a které nejsou majetkem ani právy uvedenými v bodě i), členský stát, pod jehož pravomoc rejstřík spadá,
 - v) evropských patentů členský stát, pro který byl evropský patent udělen,
 - vi) autorských práv a souvisejících práv členský stát, na jehož území má vlastník těchto práv obvyklé místo pobytu nebo sídlo,
 - vii) hmotného majetku, který není majetkem uvedeným v bodech i) až iv), členský stát, na jehož území se daný majetek nachází,
 - viii) pohledávek vůči třetím osobám, které nejsou pohledávkami vztahujícími se k majetku uvedenému v bodě iii), členský stát, na jehož území jsou soustředěny hlavní zájmy povinné třetí osoby, určený v souladu s čl. 3 odst. 1;

▼B

- 10) „provozovnou“ jakékoli provozní místo, kde dlužník vykonává nebo po dobu tří měsíců před podáním návrhu na zahájení hlavního insolvenčního řízení vykonával nikoli přechodnou hospodářskou činnost za pomoci lidských zdrojů a majetku;
- 11) „místním věřitelem“ věřitel, jehož pohledávky vůči dlužníkovi vznikly z provozu provozovny nacházející se v jiném členském státě, než ve kterém jsou soustředěny hlavní zájmy dlužníka, nebo v souvislosti s takovým provozem;
- 12) „zahraničním věřitelem“ věřitel, včetně správců daně a orgánů sociálního zabezpečení, který má obvyklé místo pobytu, bydliště nebo sídlo v jiném členském státě, než je stát, který zahájil řízení;
- 13) „skupinou společností“ mateřský podnik a všechny jeho dceřiné podniky;
- 14) „mateřským podnikem“ podnik, který má přímou nebo nepřímou kontrolu nad jedním či více dceřinými podniky. Podnik, který sestává z konsolidované účetní závěrky v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ⁽¹⁾, se považuje za mateřský podnik.

*Článek 3***Mezinárodní příslušnost**

1. Soudy členského státu, na jehož území jsou soustředěny hlavní zájmy dlužníka, jsou příslušné k zahájení insolvenčního řízení („hlavní insolvenční řízení“). Místem, kde jsou soustředěny hlavní zájmy dlužníka, je místo, ze kterého dlužník své zájmy pravidelně spravuje a které je zjištěné třetími osobami.

V případě společnosti nebo právnické osoby se za místo, kde jsou soustředěny její hlavní zájmy, považuje její sídlo, pokud není prokázán opak. Tato domněnka platí pouze v případě, že v období tří měsíců před podáním návrhu na zahájení insolvenčního řízení nedošlo k přesunu sídla do jiného členského státu.

V případě osoby samostatně výdělečně činné se za místo, kde jsou soustředěny její hlavní zájmy, považuje hlavní místo jejího podnikání, není-li prokázán opak. Tato domněnka platí pouze v případě, že v období tří měsíců před podáním návrhu na zahájení insolvenčního řízení nedošlo k přesunu hlavního místa podnikání této fyzické osoby do jiného členského státu.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

▼B

V případě ostatních fyzických osob se za místo, kde jsou soustředěny jejich hlavní zájmy, považuje jejich obvyklé místo pobytu, není-li prokázán opak. Tato domněnka platí pouze v případě, že v období šesti měsíců před podáním návrhu na zahájení insolvenčního řízení nedošlo k přesunu obvyklého místa pobytu do jiného členského státu.

2. Pokud jsou hlavní zájmy dlužníka soustředěny na území některého členského státu, jsou soudy jiného členského státu příslušné k zahájení insolvenčního řízení proti tomuto dlužníkovi pouze tehdy, pokud má provozovnu na území tohoto jiného členského státu. Účinky takového řízení jsou omezeny na majetek, který se nachází na území tohoto členského státu.

3. Pokud bylo zahájeno insolvenční řízení podle odstavce 1, stávají se jakákoli řízení následně zahájená podle odstavce 2 vedlejšími insolvenčními řízeními.

4. Místní insolvenční řízení uvedená v odstavci 2 mohou být zahájena před zahájením hlavního insolvenčního řízení podle odstavce 1 pouze tehdy, pokud

a) insolvenční řízení podle odstavce 1 nemůže být zahájeno z důvodů stanovených právem členského státu, na jehož území jsou soustředěny hlavní zájmy dlužníka, nebo

b) návrh na zahájení místního insolvenčního řízení podává

i) věřitel, jehož pohledávky vznikly z provozu provozovny nacházející se v členském státě, v němž je zahájení místního řízení požadováno, nebo v souvislosti s takovým provozem, nebo

ii) veřejný orgán, který má podle práva členského státu, na jehož území se dotčená provozovna nachází, právo podat návrh na zahájení insolvenčního řízení.

Je-li zahájeno hlavní insolvenční řízení, stávají se místní insolvenční řízení vedlejšími insolvenčními řízeními.

Článek 4

Přezkoumání příslušnosti

1. Soud, u kterého byl podán návrh na zahájení insolvenčního řízení, přezkoumá z vlastního podnětu, zda je příslušný podle článku 3. V rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení soud uvede důvody, na nichž se zakládá jeho příslušnost, a zejména uvede, zda je příslušnost založena na čl. 3 odst. 1, nebo odst. 2.

▼B

2. Bez ohledu na odstavec 1, je-li insolvenční řízení zahájeno v souladu s vnitrostátním právem bez soudního rozhodnutí, mohou členské státy insolvenčního správce jmenovaného v takovém řízení pověřit, aby přezkoumal, zda je členský stát, ve kterém byl návrh na zahájení řízení podán, příslušný podle článku 3. Shledá-li insolvenční správce, že daný členský stát je příslušný, uvede v rozhodnutí o zahájení řízení důvody, na kterých se příslušnost zakládá, a zejména uvede, zda je příslušnost založena na čl. 3 odst. 1, nebo odst. 2.

*Článek 5***Soudní přezkum rozhodnutí o zahájení hlavního insolvenčního řízení**

1. Dlužník nebo kterýkoli z věřitelů může u soudu napadnout rozhodnutí o zahájení hlavního insolvenčního řízení z důvodu mezinárodní příslušnosti.

2. Rozhodnutí o zahájení hlavního insolvenčního řízení mohou napadnout i jiné osoby než osoby uvedené v odstavci 1 nebo může být toto rozhodnutí napadeno z jiných důvodů než pro nedostatek mezinárodní příslušnosti soudu, pokud tak stanoví vnitrostátní právo.

*Článek 6***Příslušnost pro projednání žalob přímo vyplývajících z insolvenčního řízení a úzce s ním souvisejících**

1. Soudy členského státu, na jehož území bylo zahájeno insolvenční řízení podle článku 3, jsou příslušné pro projednání žalob, které přímo vyplývají z insolvenčního řízení a úzce s ním souvisejí, jako jsou například vylučovací žaloby.

2. Pokud žaloba uvedená v odstavci 1 souvisí se žalobou v občanských a obchodních věcech proti stejnému žalovanému, může insolvenční správce podat obě žaloby k soudům v členském státě, na jehož území má žalovaný bydliště, nebo je-li podávána žaloba na několik žalovaných, k soudům členského státu, na jehož území má bydliště kterýkoliv z nich, jsou-li dané soudy příslušné podle nařízení (EU) č. 1215/2012.

První pododstavec se vztahuje i na dlužníka s dispozičními oprávněními, pokud vnitrostátní právo umožňuje dlužníkovi s dispozičními oprávněními podávat žalobu jménem majetkové podstaty.

3. Pro účely odstavce 2 se má za to, že žaloby navzájem souvisejí, pokud je mezi nimi tak úzký vztah, že jejich společné projednání a rozhodnutí je vhodné k tomu, aby se zabránilo vydání vzájemně si odporujících rozhodnutí v oddělených řízeních.

▼B*Článek 7***Rozhodné právo**

1. Pokud toto nařízení nestanoví jinak, je právem rozhodným pro insolvenční řízení a jeho účinky právo toho členského státu, na jehož území bylo insolvenční řízení zahájeno (dále jen „stát, který řízení zahájil“).

2. Právo státu, který řízení zahájil, určuje podmínky pro zahájení tohoto řízení, jeho vedení a skončení. Určuje zejména:

- a) proti kterým typům dlužníků může být insolvenční řízení zahájeno;
- b) majetek, který tvoří součást majetkové podstaty, a způsob nakládání s majetkem, který dlužník nabyl po zahájení insolvenčního řízení;
- c) oprávnění dlužníka a insolvenčního správce;
- d) podmínky, za kterých může dojít k započtení pohledávek;
- e) účinky insolvenčního řízení na probíhající smlouvy, jichž je dlužník smluvní stranou;
- f) účinky insolvenčního řízení na řízení zahájená jednotlivými věřiteli, s výjimkou probíhajících soudních řízení;
- g) pohledávky, které mají být přihlášeny proti majetkové podstatě dlužníka, a způsob nakládání s pohledávkami, které vznikly po zahájení insolvenčního řízení;
- h) pravidla pro přihlašování, přezkoumání a přiznávání pohledávek;
- i) pravidla pro provedení rozvrhu výtěžku ze zpeněžení dlužníkova majetku, pořadí pohledávek a práv věřitelů, kteří byli částečně uspokojeni po zahájení insolvenčního řízení na základě věcného práva nebo započtením pohledávek;
- j) podmínky a účinky skončení insolvenčního řízení, zejména vyrovnáním;
- k) práva věřitelů po skončení insolvenčního řízení;
- l) kdo má nést náklady vzniklé v insolvenčním řízení;
- m) pravidla týkající se neplatnosti, odporovatelnosti nebo neúčinnosti právních jednání poškozujících společný zájem věřitelů.

▼B*Článek 8***Věcná práva třetích osob**

1. Zahájením insolvenčního řízení nejsou dotčena věcná práva věřitelů nebo třetích osob, pokud jde o hmotný nebo nehmotný, movitý nebo nemovitý, individuálně nebo genericky určený majetek, který patří dlužníkovi a nachází se v okamžiku zahájení řízení na území jiného členského státu.
2. Práva uvedená v odstavci 1 jsou zejména:
 - a) právo majetek zcizit nebo jej nechat zcizit a dosáhnout z tohoto majetku uspokojení z výnosu nebo příjmu, zejména na základě zástavního práva nebo hypotéky;
 - b) výhradní právo na uspokojení pohledávky, zejména právo zajištěné zástavním právem vztahujícím se k této pohledávce nebo postoupením pohledávky jako záruky;
 - c) právo žádat vydání nebo navrácení majetku na každém, v jehož držbě se nachází nebo kdo jej užívá proti vůli oprávněného;
 - d) věcné právo k výnosu z majetku.
3. Právo zapsané do veřejného rejstříku a vymahatelné vůči třetím osobám, na jehož základě může být nabyto věcné právo ve smyslu odstavce 1, se považuje za věcné právo.
4. Odstavec 1 nevylučuje podání žaloby z důvodů neplatnosti, odporovatelnosti nebo neúčinnosti podle čl. 7 odst. 2 písm. m).

*Článek 9***Započtení pohledávek**

1. Zahájením insolvenčního řízení nejsou dotčena práva věřitelů žádat započtení pohledávek proti pohledávkám vůči dlužníkovi, pokud toto započtení umožňuje právo rozhodné pro pohledávky dlužníka v úpadku.
2. Odstavec 1 nevylučuje podání žaloby z důvodů neplatnosti, odporovatelnosti nebo neúčinnosti podle čl. 7 odst. 2 písm. m).

*Článek 10***Výhrada vlastnictví**

1. Zahájením insolvenčního řízení proti kupujícímu určité věci není dotčeno právo prodávajícího založené na výhradě vlastnictví, pokud se v okamžiku zahájení řízení věc nacházela na území jiného členského státu než státu, který řízení zahájil.

▼B

2. Zahájení insolvenčního řízení proti prodávajícímu věci po jejím předání nezakládá důvod pro zrušení této kupní smlouvy nebo odstoupení od ní a nebrání kupujícímu v nabytí vlastnického práva, pokud se věc v okamžiku zahájení řízení nachází na území jiného členského státu než státu, který řízení zahájil.

3. Odstavce 1 a 2 nevylučují podání žaloby z důvodů neplatnosti, odporovatelnosti nebo neúčinnosti podle čl. 7 odst. 2 písm. m).

*Článek 11***Smlouvy týkající se nemovitostí**

1. Účinky insolvenčního řízení na smlouvy zakládající právo na nabytí nebo užívání nemovitostí se řídí výhradně právem členského státu, na jehož území se nemovitost nachází.

2. Soud, který zahájil hlavní insolvenční řízení, je příslušný ke schválení výpovědi nebo změny smluv uvedených v tomto článku, pokud

a) právo členského státu, které se na dané smlouvy použije, stanoví, že dané smlouvy lze vypovědět nebo změnit pouze se souhlasem soudu, který zahájil insolvenční řízení, a

b) v uvedeném členském státě nebylo zahájeno žádné insolvenční řízení.

*Článek 12***Platební systémy a finanční trhy**

1. Aniž je dotčen článek 8, řídí se účinky insolvenčního řízení na práva a povinnosti stran, které se účastní platebního systému, systému vypořádání nebo finančního trhu, výhradně právem členského státu vztahujícím se na dotčený systém nebo trh.

2. Odstavec 1 nevylučuje podání žaloby z důvodů neplatnosti, odporovatelnosti nebo neúčinnosti plateb nebo transakcí podle práva, kterým se řídí daný platební systém nebo finanční trh.

*Článek 13***Pracovní smlouvy**

1. Účinky insolvenčního řízení na pracovní smlouvy a pracovněprávní vztahy se řídí výhradně právem členského státu, kterým se řídí daná pracovní smlouva.

▼B

2. Soudy členského státu, ve kterém může být zahájeno vedlejší insolvenční řízení, zůstávají příslušné ke schválení výpovědi nebo změny smluv uvedených v tomto článku i v případě, že v daném členském státě nebylo zahájeno žádné insolvenční řízení.

První pododstavec se vztahuje i na orgán, který má podle vnitrostátního práva pravomoc schvalovat výpověď nebo změnu smluv uvedených v tomto článku.

*Článek 14***Účinky na práva podléhající zápisu**

Účinky insolvenčního řízení na práva dlužníka k nemovitosti, plavidlu nebo letadlu, která podléhají zápisu do veřejného rejstříku, se řídí výhradně právem členského státu, pod jehož pravomoc rejstřík spadá.

*Článek 15***Evropské patenty s jednotným účinkem a ochranné známky Společenství**

Pro účely tohoto nařízení lze evropské patenty s jednotným účinkem, ochranné známky Společenství a jakákoli obdobná práva založená právem Unie zahrnout pouze do řízení podle čl. 3 odst. 1.

*Článek 16***Jednání poškozující všechny věřitele**

Ustanovení čl. 7 odst. 2 písm. m) se nepoužije, pokud osoba, která má prospěch z jednání, které poškozuje všechny věřitele, prokáže, že

- a) je pro toto jednání rozhodné právo jiného členského státu než státu, který řízení zahájil, a
- b) že právo uvedeného členského státu neumožňuje v daném případě toto jednání žádným způsobem napadnout.

*Článek 17***Ochrana kupující třetí osoby**

Pokud na základě jednání učiněného po zahájení insolvenčního řízení dlužník za úplaty zcizí:

- a) nemovitost,
- b) plavidlo nebo letadlo podléhající zápisu do veřejného rejstříku nebo

▼B

- c) cenné papíry, jejichž existence vyžaduje zápis do zákonem stanoveného rejstříku,

řídí se platnost tohoto jednání právem státu, na jehož území se nemovitost nachází nebo do jehož pravomoci rejstřík spadá.

*Článek 18***Účinky insolvenčního řízení na probíhající soudní nebo rozhodčí řízení**

Účinky insolvenčního řízení na probíhající soudní nebo rozhodčí řízení, která se týkají majetku nebo práva náležejících do majetkové podstaty dlužníka, se řídí výlučně právem členského státu, ve kterém se probíhající soudní řízení koná nebo ve kterém má sídlo rozhodčí soud.

KAPITOLA II

UZNÁVÁNÍ INSOLVENČNÍHO ŘÍZENÍ*Článek 19***Zásady**

1. Rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení učiněné soudem členského státu, který je příslušný podle článku 3, je uznáváno ve všech ostatních členských státech od okamžiku, kdy nabude účinnosti ve státě, který řízení zahájil.

Pravidlo stanovené v prvním pododstavci platí i v případě, kdy insolvenční řízení nemůže být v jiném členském státě proti tomuto dlužníku zahájeno z důvodu jeho nezpůsobilosti.

2. Uznání insolvenčního řízení podle čl. 3 odst. 1 nevylučuje zahájení řízení podle čl. 3 odst. 2 soudem v jiném členském státě. Řízení zahájené později se stává vedlejším insolvenčním řízením ve smyslu kapitoly III.

*Článek 20***Účinky uznání**

1. Rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení podle čl. 3 odst. 1 má bez dalších formalit v kterémkoli jiném členském státě stejné účinky jako podle práva státu, který řízení zahájil, pokud toto nařízení nestanoví jinak a dokud ve výše uvedeném členském státě není zahájeno řízení podle čl. 3 odst. 2.

2. Účinky řízení podle čl. 3 odst. 2 nemohou být v jiných členských státech napadány. Každé omezení práv věřitelů, zejména odklad platby nebo prominutí dluhu v důsledku tohoto řízení, má účinky na majetek nacházející se na území jiného členského státu pouze v případě těch věřitelů, kteří s tím vyslovili souhlas.

▼B*Článek 21***Pravomoci insolvenčního správce**

1. Insolvenční správce jmenovaný soudem příslušným podle čl. 3 odst. 1 může vykonávat veškeré pravomoci, které mu svěřuje právo státu, který řízení zahájil, v jiném členském státě, dokud v tomto státě není na základě návrhu na zahájení insolvenčního řízení zahájeno jiné insolvenční řízení ani schváleno ochranné opatření bránící jejich výkonu. S výhradou článků 8 a 10 může insolvenční správce zejména přemístit majetek dlužníka z území členského státu, ve kterém se nachází.

2. Insolvenční správce jmenovaný soudem příslušným podle čl. 3 odst. 2 může v kterémkoli jiném členském státě soudní nebo mimo-soudní cestou žádat, aby byl po zahájení insolvenčního řízení movitý majetek přemístěn z území členského státu, který řízení zahájil, na území tohoto jiného státu. Insolvenční správce může také v zájmu věřitelů podávat žaloby na neplatnost právního jednání.

3. Při výkonu svých pravomocí musí insolvenční správce jednat v souladu s právem členského státu, na jehož území zamýšlí jednat, zejména pokud jde o zpeněžení majetku. Tyto pravomoci nesmějí zahrnovat donucovací opatření, nejsou-li nařízena soudem daného členského státu, ani právo rozhodovat v soudních řízeních či sporech.

*Článek 22***Doklad o jmenování insolvenčního správce**

Jmenování insolvenčního správce se dokládá ověřenou kopií originálu rozhodnutí o jeho jmenování nebo jiným osvědčením vydaným příslušným soudem.

Může být vyžadován překlad do úředního jazyka nebo do jednoho z úředních jazyků členského státu, na jehož území zamýšlí insolvenční správce jednat. Žádné ověření nebo jiné obdobné formality se nevyžadují.

*Článek 23***Vrácení výnosu a shodný podíl**

1. Věřitel, kterému se po zahájení řízení podle čl. 3 odst. 1 podaří dosáhnout jakýmkoli způsobem, zejména výkonem rozhodnutí, úplného nebo částečného uspokojení svých pohledávek z dlužníkovy majetku nacházejícího se na území jiného členského státu, vrátí s výhradou článků 8 a 10 vše, co nabyl, insolvenčnímu správci.

2. Aby bylo zajištěno rovné zacházení s věřiteli, podílí se věřitel, který v průběhu insolvenčního řízení dosáhl uspokojení části své pohledávky, na rozdělování majetku v rámci jiných řízení pouze tehdy, pokud věřitelé stejného pořadí nebo kategorie získali v těchto řízeních odpovídající podíl.

▼B*Článek 24***Vytvoření insolvenčních rejstříků**

1. Členské státy na svém území vytvoří a vedou jeden či více rejstříků, ve kterých zveřejňují informace týkající se insolvenčních řízení (dále jen „insolvenční rejstříky“). Tyto informace se zveřejňují co nejdříve po zahájení daných řízení.

2. Informace uvedené v odstavci 1 se zpřístupňují veřejnosti v souladu s podmínkami stanovenými v článku 27 a zahrnují tyto údaje (dále jen „povinné informace“):

- a) datum zahájení insolvenčního řízení;
- b) soud, který insolvenční řízení zahájil, a případné číslo jednací;
- c) druh insolvenčního řízení podle přílohy A, které bylo zahájeno, a případně jakýkoli příslušný poddruh takového zahájeného řízení v souladu s vnitrostátním právem;
- d) zda je soudní příslušnost pro zahájení řízení založena na čl. 3 odst. 1, 2 nebo 4;
- e) je-li dlužníkem společnost nebo právnická osoba, název, registrační číslo, sídlo nebo – liší-li se – poštovní adresu dlužníka;
- f) je-li dlužníkem fyzická osoba, a to i samostatně výdělečně činná, jméno, případně registrační číslo a poštovní adresu nebo – pokud je adresa chráněna – místo a datum narození dlužníka;
- g) jméno, poštovní adresu nebo e-mailovou adresu případného jmenovaného insolvenčního správce;
- h) případnou lhůtu pro přihlášení pohledávek nebo odkaz na kritéria pro výpočet této lhůty;
- i) případné datum skončení hlavního insolvenčního řízení;
- j) soud, u něhož lze podle článku 5 napadnout rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení, a případnou lhůtu, v níž je tak třeba učinit, nebo odkaz na kritéria pro výpočet této lhůty.

3. Odstavec 2 nebrání členským státům v tom, aby do vnitrostátních insolvenčních rejstříků vkládaly dokumenty či další informace, jako jsou například zákazy činnosti vedoucích pracovníků související s úpadkem.

▼B

4. Členské státy nejsou povinny zahrnout do insolvenčních rejstříků informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku týkající se fyzických osob, jež nejsou samostatně výdělečně činné, ani tyto informace prostřednictvím systému propojení insolvenčních rejstříků zpřístupnit veřejnosti, za podmínky, že známi zahraniční věřitelé jsou podle článku 54 informováni o skutečnostech uvedených v odst. 2 písm. j) tohoto článku.

Využije-li členský stát možnosti uvedené v prvním pododstavci, nejsou pohledávky zahraničních věřitelů, kteří informace uvedené v prvním pododstavci neobdrželi, insolvenčním řízením dotčeny.

5. Zveřejnění informací v rejstřících podle tohoto nařízení nemá žádné jiné právní účinky než ty, které jsou stanoveny ve vnitrostátním právu a v čl. 55 odst. 6.

*Článek 25***Propojení insolvenčních rejstříků**

1. Komise prováděcími akty vytvoří decentralizovaný systém propojení insolvenčních rejstříků. Tento systém sestává z insolvenčních rejstříků a portálu evropské e-justice, který slouží jako ústřední místo pro elektronický přístup veřejnosti k informacím v systému. Systém poskytne službu vyhledávání ve všech úředních jazycích orgánů Unie za účelem zpřístupnění povinných informací i jakýchkoli dalších dokumentů či informací obsažených v insolvenčních rejstřících, které se členské státy rozhodnou zpřístupnit prostřednictvím portálu evropské e-justice.

2. Prováděcími akty přijatými postupem uvedeným v článku 87 stanoví Komise do 26. června 2019:

- a) technické specifikace vymezující metody komunikace a výměny informací elektronickými prostředky na základě specifikace rozhraní pro systém propojení insolvenčních rejstříků;
- b) technická opatření zajišťující minimální standardy bezpečnosti informačních technologií pro komunikaci a šíření informací v systému propojení insolvenčních rejstříků;
- c) minimální kritéria pro vyhledávání na portálu evropské e-justice založená na informacích uvedených v článku 24;
- d) minimální kritéria pro zobrazování výsledků vyhledávání založená na informacích uvedených v článku 24;

▼B

- e) způsoby a technické podmínky dostupnosti služeb poskytovaných systémem propojení a
- f) glosář se základním vysvětlením vnitrostátních insolvenčních řízení uvedených v příloze A.

*Článek 26***Náklady na vytvoření a propojení insolvenčních rejstříků**

1. Vytvoření, vedení a budoucí vývoj systému propojení insolvenčních rejstříků jsou financovány ze souhrnného rozpočtu Unie.
2. Každý členský stát nese náklady spojené s vytvořením a přizpůsobením svých vnitrostátních insolvenčních rejstříků tak, aby byly interoperabilní s portálem evropské e-justice, i náklady spojené se správou, provozem a údržbou těchto rejstříků. Tím není dotčena možnost žádat o granty na podporu těchto činností v rámci finančních programů Unie.

*Článek 27***Podmínky přístupu k informacím prostřednictvím systému propojení**

1. Členské státy zajistí, aby povinné informace uvedené v čl. 24 odst. 2 písm. a) až j) byly dostupné zdarma prostřednictvím systému propojení insolvenčních rejstříků.
2. Toto nařízení nebrání členským státům v tom, aby účtovaly přiměřený poplatek za přístup k dokumentům a dalším informacím uvedeným v čl. 24 odst. 3 prostřednictvím systému propojení insolvenčních rejstříků.
3. Členské státy mohou pro přístup k povinným informacím o fyzických osobách, jež nejsou samostatně výdělečně činné, a o fyzických osobách, které samostatně výdělečně činné jsou, ale insolvenční řízení se netýká této činnosti, stanovit dodatečná kritéria vyhledávání týkající se dlužníka nad rámec minimálních kritérií uvedených v čl. 25 odst. 2 písm. c).
4. Členské státy mohou požadovat, aby byl přístup k informacím uvedeným v odstavci 3 podmíněn podáním žádosti k příslušnému orgánu. Členské státy mohou přístup podmínit přezkoumáním existence oprávněného zájmu na přístupu k těmto informacím. Žadatel musí mít možnost podat žádost o informace elektronicky pomocí standardního formuláře dostupného prostřednictvím portálu evropské e-justice. Je-li

▼B

požadováno prokázání oprávněného zájmu, musí mít žadatel možnost odůvodnit svou žádost pomocí elektronických kopií příslušných dokumentů. Žadatel obdrží odpověď příslušného orgánu do tří pracovních dní.

Žadatel není povinen poskytnout překlad dokumentů odůvodňujících jeho žádost ani nést náklady na překlad, které mohou příslušnému orgánu vzniknout.

*Článek 28***Zveřejnění v jiném členském státě**

1. Insolvenční správce nebo dlužník s dispozičními oprávněními požádá, aby bylo oznámení o zahájení insolvenčního řízení a případně i rozhodnutí o jmenování insolvenčního správce zveřejněno v jiném členském státě, kde se nachází provozovna dlužníka, v souladu s pravidly pro zveřejňování platnými v daném členském státě. V tomto zveřejnění bude případně uvedeno, kdo byl jmenován insolvenčním správcem a zda se příslušnost odvozuje od čl. 3 odst. 1, nebo odst. 2.

2. Pokud to insolvenční správce nebo dlužník s dispozičními oprávněními považuje za nezbytné, může požádat, aby byly informace uvedené v odstavci 1 zveřejněny v kterémkoli jiném členském státě, v souladu s pravidly pro zveřejňování platnými v dotčeném členském státě.

*Článek 29***Zápis do veřejných rejstříků jiného členského státu**

1. Vyžaduje-li právo členského státu, v němž se nachází provozovna dlužníka zapsaná do veřejného rejstříku v daném státě, nebo právo členského státu, v němž se nachází nemovitost dlužníka, aby informace o zahájení insolvenčního řízení podle článku 28 byly zveřejněny v katastru nemovitostí, obchodním rejstříku nebo jakémkoliv jiném veřejném rejstříku, přijme insolvenční správce nebo dlužník s dispozičními oprávněními veškerá opatření potřebná k zajištění tohoto zápisu do rejstříku.

2. Insolvenční správce nebo dlužník s dispozičními oprávněními může požádat o takový zápis do rejstříku v kterémkoli jiném členském státě, pokud právo členského státu, v němž je dotčený rejstřík veden, tento zápis umožňuje.

*Článek 30***Náklady**

Náklady na zveřejnění a zápis podle článků 28 a 29 se považují za náklady řízení.

Článek 31

Splnění závazku ve prospěch dlužníka

1. Kdo v některém členském státě splní závazek ve prospěch dlužníka, který se nachází v insolvenčním řízení zahájeném v jiném členském státě, zatímco jej měl splnit ve prospěch insolvenčního správce v tomto řízení, je závazku zproštěn, pokud o zahájení řízení nevěděl.

2. Pokud je takový závazek splněn před zveřejněním podle článku 28, má se za to, že osoba, která závazek splnila, nevěděla o zahájení insolvenčního řízení, pokud není prokázán opak. Pokud byl závazek splněn po tomto zveřejnění, má se za to, že osoba, která závazek splnila, o zahájení řízení věděla, pokud není prokázán opak.

Článek 32

Uznávání a vykonatelnost jiných rozhodnutí

1. Rozhodnutí, která se týkají průběhu a skončení insolvenčního řízení a jsou vynesena soudem, jehož rozhodnutí o zahájení řízení je uznáno podle článku 19, a vyrovnání tímto soudem schválená se rovněž uznávají bez dalších formalit. Tato rozhodnutí se vykonávají v souladu s články 39 až 44 a články 47 až 57 nařízení (EU) č. 1215/2012.

První pododstavec se rovněž vztahuje na rozhodnutí, která vyplývají přímo z insolvenčního řízení, a na rozhodnutí, která s ním úzce souvisejí, i když je vynesl jiný soud.

První pododstavec se rovněž vztahuje na rozhodnutí týkající se ochranných opatření, která byla vynesena po podání návrhu na zahájení insolvenčního řízení nebo v souvislosti s ním.

2. Uznávání a výkon rozhodnutí jiných než uvedených v odstavci 1 tohoto článku se řídí nařízením (EU) č. 1215/2012, je-li použitelné.

Článek 33

Veřejný pořádek

Kterýkoli členský stát může odepřít uznání insolvenčního řízení zahájeného v jiném členském státě nebo výkon rozhodnutí učiněných v souvislosti s takovým řízením, pokud by byly účinky tohoto uznání nebo výkonu ve zjevném rozporu s veřejným pořádkem tohoto státu, zejména s jeho základními zásadami nebo s ústavními právy a svobodami jednotlivce.

KAPITOLA III
VEDLEJŠÍ INSOLVENČNÍ ŘÍZENÍ

Článek 34

Zahájení řízení

Pokud soud členského státu zahájil hlavní insolvenční řízení a toto řízení bylo uznáno v jiném členském státě, může soud tohoto jiného členského státu, jenž je příslušný podle čl. 3 odst. 2, zahájit vedlejší insolvenční řízení v souladu s touto kapitolou. Bylo-li pro zahájení hlavního insolvenčního řízení podmínkou, aby byl dlužník v úpadku, pak se již v členském státě, v němž může být zahájeno vedlejší insolvenční řízení, úpadek dlužníka nepřežkouvává. Účinky vedlejšího insolvenčního řízení se omezují na majetek dlužníka nacházející se na území členského státu, který toto řízení zahájil.

Článek 35

Rozhodné právo

Pokud toto nařízení nestanoví jinak, řídí se vedlejší insolvenční řízení právem členského státu, který je zahájil.

Článek 36

Právo učinit příslib v zájmu nezahájení vedlejšího řízení

1. V zájmu nezahájení vedlejšího insolvenčního řízení může insolvenční správce v hlavním insolvenčním řízení v souvislosti s majetkem, který se nachází v členském státě, v němž by mohlo být zahájeno vedlejší insolvenční řízení, učinit jednostranný příslib (dále jen „příslib“), že při rozdělování daného majetku nebo výtěžku z jeho zpeněžení dodrží práva týkající se tohoto rozdělení a pořadí pohledávek, která by věřitelé měli podle vnitrostátního práva, pokud by bylo v daném členském státě zahájeno vedlejší insolvenční řízení. V příslibu musí být specifikovány věcné předpoklady, z nichž vychází, zejména pokud jde o hodnotu majetku, který se v dotčeném členském státě nachází, a možnosti jeho zpeněžení.

2. Byl-li učiněn příslib v souladu s tímto článkem, je pro rozdělení výtěžku ze zpeněžení majetku uvedeného v odstavci 1, pro pořadí pohledávek a pro práva věřitelů k majetku uvedenému v odstavci 1 rozhodné právo členského státu, v němž mohlo být zahájeno vedlejší insolvenční řízení. Rozhodným okamžikem pro určení majetku uvedeného v odstavci 1 je okamžik, kdy byl příslib učiněn.

3. Příslib musí být učiněn v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu, v němž mohlo být zahájeno vedlejší insolvenční řízení, nebo pokud má tento členský stát více úředních jazyků,

▼B

v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků místa, kde mohlo být zahájeno vedlejší insolvenční řízení.

4. Příslib musí být učiněn písemně. Podléhá případně jiným formálním požadavkům a případným požadavkům na schválení rozdělení majetku platným ve státě, v němž bylo zahájeno hlavní insolvenční řízení.

5. Příslib musí schválit známí místní věřitelé. Pravidla týkající se kvalifikované většiny a hlasování, jež platí pro přijímání restrukturalizačních plánů podle právních předpisů členského státu, v němž mohlo být vedlejší insolvenční řízení zahájeno, se použijí rovněž pro schválení příslibu. Věřitelé musí mít možnost účastnit se hlasování s využitím prostředků komunikace na dálku, povoluje-li to vnitrostátní právo. Insolvenční správce informuje známé místní věřitele o daném příslibu, o pravidlech a postupu pro jeho schválení a následně o schválení či odmítnutí příslibu.

6. Příslib, který byl učiněn a schválen v souladu s tímto článkem, zatěžuje majetkovou podstatu. V případě zahájení vedlejšího insolvenčního řízení v souladu s články 37 a 38 převede insolvenční správce v hlavním insolvenčním řízení veškerý majetek, který přemístil z území daného členského státu poté, co byl učiněn příslib, nebo výtěžek z jeho zpeněžení, pokud již k němu došlo, insolvenčnímu správci ve vedlejším insolvenčním řízení.

7. Učinil-li insolvenční správce příslib, informuje místní věřitele o plánovaném rozdělení majetku a výtěžku podle odstavce 1 před tím, než bude provedeno. Pokud tyto informace nesplňují podmínky příslibu nebo rozhodného práva, může kterýkoli z místních věřitelů toto rozdělení napadnout u soudů členského státu, který zahájil hlavní insolvenční řízení, za účelem dosažení rozdělení, které tyto podmínky splňuje. V takovém případě k rozdělení nedojde, dokud soud o napadení nerozhodne.

8. Místní věřitelé mohou podat u soudů členského státu, který zahájil hlavní insolvenční řízení, návrh s cílem dosáhnout toho, aby musel insolvenční správce v hlavním insolvenčním řízení přijmout jakákoli vhodná opatření, jež umožňuje právo státu, který zahájil hlavní insolvenční řízení, a jež jsou potřebná k zajištění toho, aby byly dodrženy podmínky příslibu.

9. Místní věřitelé mohou rovněž u soudů členského státu, v němž mohlo být zahájeno vedlejší insolvenční řízení, podat návrh s cílem dosáhnout toho, aby soud vydal předběžná nebo ochranná opatření, která zajistí dodržování podmínek příslibu insolvenčním správcem.

▼B

10. Insolvenční správce nese odpovědnost za jakoukoli škodu vzniklou místním věřitelům v důsledku toho, že nesplnil povinnosti a požadavky stanovené v tomto článku.

11. Stanoví-li tak vnitrostátní právo, považuje se pro účely tohoto článku za „místního věřitele“ orgán zřízený v členském státě, v němž mohlo být zahájeno vedlejší insolvenční řízení, který je podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ⁽¹⁾ povinen zaručit úhradu nesplacených pohledávek zaměstnanců, jež vyplývají z pracovních smluv nebo z pracovních poměrů.

*Článek 37***Právo podat návrh na zahájení vedlejšího insolvenčního řízení**

1. Návrh na zahájení vedlejšího insolvenčního řízení může podat:

- a) insolvenční správce v hlavním insolvenčním řízení;
- b) jakákoli jiná osoba nebo orgán oprávněný podat návrh na zahájení insolvenčního řízení podle práva členského státu, na jehož území je zahájení vedlejšího insolvenčního řízení navrhováno.

2. Stal-li se příslib zatěžujícím majetkovou podstatu v souladu s článkem 36, musí být návrh na zahájení vedlejšího insolvenčního řízení podán do 30 dnů od obdržení oznámení o schválení tohoto příslibu.

*Článek 38***Rozhodnutí o zahájení vedlejšího insolvenčního řízení**

1. Soud, u kterého byl podán návrh na zahájení vedlejšího insolvenčního řízení, o tom bezodkladně vyrozumí insolvenčního správce nebo dlužníka s dispozičními oprávněními v hlavním insolvenčním řízení a poskytne mu příležitost být ve věci tohoto návrhu slyšen.

2. Pokud insolvenční správce v hlavním insolvenčním řízení učinil příslib v souladu s článkem 36, nezahájí soud uvedený v odstavci 1 tohoto článku na návrh tohoto insolvenčního správce vedlejší insolvenční řízení, pokud shledá, že příslib dostatečně chrání společný zájem místních věřitelů.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele (Úř. věst. L 283, 28.10.2008, s. 36).

▼B

3. Pokud bylo přiznáno dočasné přerušení řízení na vymáhání individuálních nároků s cílem umožnit jednání mezi dlužníkem a jeho věřiteli, může soud na návrh insolvenčního správce nebo dlužníka s dispozičními oprávněními odložit zahájení vedlejšího insolvenčního řízení o dobu nepřekračující tři měsíce za podmínky, že jsou uplatněna vhodná opatření na ochranu zájmu místních věřitelů.

Soud uvedený v odstavci 1 může nařídit ochranná opatření na ochranu zájmů místních věřitelů tím, že insolvenčnímu správci nebo dlužníkovi s dispozičními oprávněními zakáže přemístit nebo zcizit jakýkoli majetek nacházející se v členském státě, v němž se nachází jeho provozovna, ledaže k takovému přemístění či zcizení dochází v rámci běžné podnikatelské činnosti. Soud může rovněž nařídit další opatření na ochranu zájmů místních věřitelů po dobu odkladu, není-li to neslučitelné s vnitrostátními pravidly pro občanskoprávní řízení.

Soud z vlastního podnětu nebo na návrh kteréhokoli věřitele zruší rozhodnutí o odložení zahájení vedlejšího insolvenčního řízení, pokud byla během tohoto odkladu řízení uzavřena dohoda v rámci jednání uvedeného v prvním pododstavci.

Soud může z vlastního podnětu nebo na návrh kteréhokoli věřitele rozhodnutí o odkladu zrušit, pokud má pokračování tohoto odkladu nepříznivé důsledky pro práva věřitele, zejména pokud bylo jednání přerušeno nebo je zjevné, že se pravděpodobně nepodaří jednání uzavřít, nebo pokud insolvenční správce nebo dlužník s dispozičními oprávněními porušil zákaz zcizení majetku nebo jeho přemístění z území členského státu, ve kterém se nachází provozovna.

4. Na návrh insolvenčního správce v hlavním insolvenčním řízení může soud uvedený v odstavci 1 zahájit jiný druh insolvenčního řízení uvedený v příloze A než ten, na jehož zahájení byl původně podán návrh, jsou-li splněny podmínky pro zahájení tohoto druhu řízení podle vnitrostátního práva a je-li daný druh řízení nejvhodnější pro zohlednění zájmů místních věřitelů i pro zajištění soudržnosti mezi hlavním a vedlejším insolvenčním řízením. Použije se článek 34 druhé věty.

*Článek 39***Soudní přezkum rozhodnutí o zahájení vedlejšího insolvenčního řízení**

Insolvenční správce v hlavním insolvenčním řízení může napadnout rozhodnutí o zahájení vedlejšího insolvenčního řízení u soudů členského státu, který vedlejší insolvenční řízení zahájil, z důvodu, že soud nesplnil podmínky a požadavky podle článku 38.

▼B*Článek 40***Záloha na náklady řízení**

Vyžaduje-li právo členského státu, ve kterém je podán návrh na zahájení vedlejšího insolvenčního řízení, aby majetek dlužníka postačoval k úplnému nebo částečnému pokrytí nákladů řízení, může soud, pokud takový návrh obdrží, vyžadovat od žadatele poskytnutí zálohy nebo přiměřené záruky.

*Článek 41***Spolupráce a komunikace mezi insolvenčními správci**

1. Insolvenční správce v hlavním insolvenčním řízení a insolvenční správce nebo správci ve vedlejších insolvenčních řízeních proti témuž dlužníkovi navzájem spolupracují v rozsahu, v jakém je tato spolupráce slučitelná s pravidly platnými pro každé z těchto řízení. Tato spolupráce může mít jakoukoli formu, včetně uzavření dohod nebo protokolů.

2. Při provádění spolupráce podle odstavce 1 insolvenční správci:

- a) si navzájem co nejdříve sdělují jakékoli informace, které mohou mít význam pro druhé řízení, zejména vývoj u přihlašování a ověřování pohledávek, a veškerá opatření zaměřená na záchranu nebo restrukturalizaci dlužníka a na skončení řízení, pod podmínkou, že byla přijata vhodná opatření na ochranu důvěrných informací;
- b) zkoumají, zda existuje možnost restrukturalizace dlužníka, a pokud ano, koordinují tvorbu a provádění restrukturalizačního plánu;
- c) koordinují průběh zpeněžování nebo vypořádání majetku a záležitosti dlužníka; insolvenční správce ve vedlejším insolvenčním řízení poskytne insolvenčnímu správci v hlavním insolvenčním řízení včas příležitost k tomu, aby předložil návrhy na zpeněžení nebo vypořádání majetku ve vedlejším insolvenčním řízení.

3. Odstavce 1 a 2 se přiměřeně použijí na situace, kdy v hlavním či vedleším insolvenčním řízení nebo v některém z místních insolvenčních řízení, která jsou vedena proti témuž dlužníkovi a probíhají současně, dlužníkovi zůstávají dispoziční oprávnění k jeho majetku.

*Článek 42***Spolupráce a komunikace mezi soudy**

1. Aby se usnadnila koordinace hlavního, místního a vedlejšího insolvenčního řízení proti témuž dlužníkovi, spolupracuje soud, u kterého byl podán návrh na zahájení insolvenčního řízení nebo který takové řízení zahájil, s kterýmkoliv jiným soudem, u kterého byl podán návrh na zahájení insolvenčního řízení nebo který takové řízení zahájil, a to v rozsahu, v jakém je tato spolupráce slučitelná s pravidly platnými pro každé z těchto řízení. Za tímto účelem mohou soudy případně jmenovat

▼B

nezávislou osobu nebo subjekt, které budou jednat pod jejich vedením, není-li to neslučitelné s pravidly, která se na daná řízení vztahují.

2. Při provádění spolupráce podle odstavce 1 mohou soudy nebo jakákoli jmenovaná osoba či subjekt jednající jejich jménem uvedené v odstavci 1 spolu přímo komunikovat nebo se navzájem přímo žádat o informace či pomoc pod podmínkou, že tato komunikace respektuje procesní práva účastníků řízení a pravidla důvěrnosti informací.

3. Spolupráci podle odstavce 1 lze provádět všemi prostředky, které soud považuje za vhodné. Může se týkat zejména:

- a) koordinace při jmenování insolvenčních správců;
- b) sdělování informací způsobem, který soud považuje za vhodný;
- c) koordinace správy dlužníkovy majetku a záležitostí a dohledu nad jeho majetkem a záležitostmi;
- d) koordinace průběhu jednání;
- e) koordinace schvalování protokolů, je-li to nezbytné.

*Článek 43***Spolupráce a komunikace mezi insolvenčními správci a soudy**

1. Aby se usnadnila koordinace hlavního, místního a vedlejšího insolvenčního řízení, která byla zahájena proti témuž dlužníkovi,

- a) insolvenční správce v hlavním insolvenčním řízení spolupracuje a komunikuje s kterýmkoliv soudem, u kterého byl podán návrh na zahájení vedlejšího insolvenčního řízení nebo který takové řízení zahájil;
- b) insolvenční správce v místním nebo vedlejším insolvenčním řízení spolupracuje a komunikuje se soudem, u kterého byl podán návrh na zahájení hlavního insolvenčního řízení nebo který takové řízení zahájil, a
- c) insolvenční správce v místním nebo vedlejším insolvenčním řízení spolupracuje a komunikuje se soudem, u kterého byl podán návrh na zahájení dalšího místního nebo vedlejšího insolvenčního řízení nebo který takové řízení zahájil,

▼B

v rozsahu, v jakém je tato spolupráce a komunikace slučitelná s pravidly platnými pro každé z těchto řízení a nevede ke střetu zájmů.

2. Spolupráci uvedenou v odstavci 1 lze provádět všemi vhodnými prostředky, například těmi, které jsou uvedeny v čl. 42 odst. 3.

*Článek 44***Náklady na spolupráci a komunikaci**

Požadavky stanovené v člancích 42 a 43 nesmějí vést k tomu, aby si soudy vzájemně účtovaly náklady na spolupráci a komunikaci.

*Článek 45***Výkon práv věřitele**

1. Kterýkoli věřitel může přihlásit svou pohledávku v hlavním nebo kterémkoli vedlejším insolvenčním řízení.

2. Insolvenční správce v hlavním i kterémkoli vedlejším insolvenčním řízení přihlašují v jiném řízení pohledávky, které již byly přihlášeny v řízení, pro které byli jmenováni, je-li to v zájmu věřitelů v řízeních, pro která byli jmenováni, s výhradou práva věřitelů toto přihlášení odmítnout nebo vzít zpět přihlášení svých pohledávek, pokud to rozhodné právo stanoví.

3. Insolvenční správce v hlavním nebo vedlejším insolvenčním řízení je oprávněn účastnit se jiných řízení podobně jako věřitel, zejména účastnit se schůze věřitelů.

*Článek 46***Pozastavení zpeněžování majetku**

1. Soud, který zahájil vedlejší insolvenční řízení, zcela nebo zčásti pozastaví zpeněžování majetku na návrh insolvenčního správce v hlavním insolvenčním řízení. V takovém případě může od insolvenčního správce hlavního insolvenčního řízení požadovat, aby učinil jakákoli vhodná opatření k zajištění zájmů věřitelů ve vedlejším insolvenčním řízení a určitých skupin věřitelů. Takový návrh insolvenčního správce může být zamítnut pouze v případě, kdy zjevně není v zájmu věřitelů hlavního insolvenčního řízení. Pozastavení zpeněžování majetku může být nařízeno na dobu až tří měsíců. Může být prodlouženo nebo obnoveno na stejné doby.

2. Soud uvedený v odstavci 1 zruší pozastavení zpeněžování majetku:

a) na návrh insolvenčního správce v hlavním insolvenčním řízení;

▼B

- b) bez návrhu, na návrh věřitele nebo na návrh insolvenčního správce ve vedlejším insolvenčním řízení, pokud se toto opatření nadále nejeví jako odůvodněné, zejména z hlediska zájmů věřitelů v hlavním nebo vedlejším insolvenčním řízení.

*Článek 47***Pravomoc insolvenčního správce navrhovat restrukturalizační plány**

1. Umožňuje-li právo členského státu, který zahájil vedlejší insolvenční řízení, ukončit takové řízení bez likvidace restrukturalizačním plánem, vyrovnáním nebo srovnatelným opatřením, je insolvenční správce v hlavním insolvenčním řízení oprávněn navrhnout takové opatření v souladu s postupem daného členského státu.

2. Žádné omezení práv věřitelů, které může vyplynout z opatření uvedeného v odstavci 1 navrhovaného ve vedlejším insolvenčním řízení, například odklad plateb nebo prominutí dluhu, nesmí mít bez souhlasu všech zúčastněných věřitelů účinky na dlužníkův majetek, na který se toto řízení nevztahuje.

*Článek 48***Dopad skončení insolvenčního řízení**

1. Aniž je dotčen článek 49, nebrání skončení insolvenčního řízení tomu, aby pokračovala jiná insolvenční řízení proti těmž dlužníkovi, která v daný okamžik probíhají.

2. Pokud by insolvenční řízení proti právnické osobě nebo společnosti v členském státě, ve kterém má tato osoba nebo společnost sídlo, vedlo ke zrušení dané právnické osoby nebo společnosti, nepřestane tato právnická osoba nebo společnost existovat, dokud nebudou ukončena veškerá jiná insolvenční řízení proti těmž dlužníkovi nebo dokud insolvenční správce či správci v takových řízeních nedají souhlas s jejím zrušením.

*Článek 49***Přebytek ve vedlejších insolvenčních řízeních**

Pokud je po zpeněžení majetku ve vedlejších insolvenčních řízeních možné uspokojit veškeré pohledávky uznané v těchto řízeních, převede insolvenční správce jmenovaný v těchto řízeních neprodleně jakýkoli přebytek insolvenčnímu správci v hlavním insolvenčním řízení.

*Článek 50***Následné zahájení hlavního insolvenčního řízení**

Pokud bylo řízení uvedené v čl. 3 odst. 1 zahájeno po zahájení řízení uvedeného v čl. 3 odst. 2 v jiném členském státě, použijí se na dříve zahájené řízení články 41, 45, 46 a 47 a článek 49, pokud to stav tohoto řízení dovoluje.

▼ B*Článek 51***Přeměna vedlejších insolvenčních řízení**

1. Na návrh insolvenčního správce v hlavním insolvenčním řízení může soud v členském státě, u kterého bylo zahájeno vedlejší insolvenční řízení, nařít přeměnu vedlejšího insolvenčního řízení na jiný druh insolvenčního řízení, který je uveden v příloze A, jsou-li splněny podmínky pro zahájení tohoto druhu řízení podle vnitrostátního práva a je-li tento druh řízení nejvhodnější pro zohlednění zájmů místních věřitelů a pro zajištění soudržnosti mezi hlavním a vedlejším insolvenčním řízením.

2. Při posuzování návrhu uvedeného v odstavci 1 si může soud vyžádat informace od insolvenčních správců zapojených do obou řízení.

*Článek 52***Ochranná opatření**

Pokud soud členského státu příslušný podle čl. 3 odst. 1 jmenuje dočasněho správce k zajištění ochrany majetku dlužníka, je tento dočasný správce oprávněn navrhnout jakákoli opatření stanovená právem jiného členského státu a směřující k zajištění a ochraně jakéhokoli majetku dlužníka nacházejícího se na území tohoto jiného členského státu v době od podání návrhu na zahájení insolvenčního řízení do rozhodnutí o zahájení řízení.

KAPITOLA IV

INFORMOVÁNÍ VĚŘITELŮ A PŘIHLAŠOVÁNÍ JEJICH POHLEDÁVEK*Článek 53***Právo přihlásit pohledávky**

Každý zahraniční věřitel může přihlásit pohledávky v insolvenčním řízení jakýmkoliv prostředkem komunikace, který je přijatelný podle práva státu, který řízení zahájil. Pro účely pouhého přihlášení pohledávky není povinné zastoupení advokátem nebo jiným odborníkem v oboru práva.

*Článek 54***Povinnost informovat věřitele**

1. Jakmile je v některém členském státě zahájeno insolvenční řízení, příslušný soud tohoto státu nebo insolvenční správce jmenovaný tímto soudem neprodleně vyrozumí známé zahraniční věřitele.

2. Informace uvedené v odstavci 1 předané prostřednictvím individuálních oznámení obsahují zejména lhůty, sankce za nedodržení těchto lhůt, subjekt nebo orgán, u kterého se přihlašují pohledávky, a veškerá jiná stanovená opatření. Toto oznámení rovněž informuje o tom, zda věřitelé, jejichž pohledávky jsou přednostní nebo zajištěné věcným

▼B

právem, musí své pohledávky přihlásit. Oznámení obsahuje také kopii standardního formuláře pro přihlašování pohledávek, který je uveden v článku 55, nebo informace o tom, kde je tento formulář dostupný.

3. Informace uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se poskytují na standardním formuláři oznámení, který se stanoví v souladu s článkem 88. Formulář se zveřejní na portálu evropské e-justice a má záhlaví „Oznámení o insolvenčním řízení“ ve všech úředních jazycích orgánů Unie. Předává se v úředním jazyce státu, který řízení zahájil, nebo pokud má tento členský stát více úředních jazyků, v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků místa, kde bylo insolvenční řízení zahájeno, nebo v jiném jazyce, který daný stát označil za přijatelný v souladu s čl. 55 odst. 5, pokud lze předpokládat, že tomuto jazyku mohou zahraniční věřitelé snáze porozumět.

4. V insolvenčním řízení týkajícím se fyzické osoby, která není samostatně výdělečně činná, není použití standardního formuláře uvedeného v tomto článku povinné, nejsou-li věřitelé za účelem zohlednění svých pohledávek v daném řízení povinni tyto pohledávky přihlásit.

*Článek 55***Postup při přihlašování pohledávek**

1. Každý zahraniční věřitel může svou pohledávku přihlásit na standardním formuláři, který se stanoví v souladu s článkem 88. Formulář má záhlaví „Příhláška pohledávky“ ve všech úředních jazycích orgánů Unie.

2. Ve standardním formuláři přihlášky podle odstavce 1 musí být uvedeny tyto informace:

- a) jméno, poštovní adresa, případná e-mailová adresa, případné osobní identifikační číslo a bankovní údaje zahraničního věřitele uvedeného v odstavci 1;
- b) výše pohledávky s rozlišením jistiny a případných úroků a den jejího vzniku, případně den její splatnosti, je-li odlišný;
- c) je-li uplatňován úrok, úroková sazba, upřesnění, zda se jedná o úrok zákonné nebo smluvní povahy, období, za něž je úrok uplatňován, a kapitalizovaná částka úroků;
- d) jsou-li uplatňovány náklady vzniklé v souvislosti s vymáháním pohledávky před zahájením řízení, výše těchto nákladů a údaje o nich;
- e) povaha pohledávky;

▼B

- f) zda je uplatňováno přednostní pořadí pohledávky a důvody pro jeho uplatňování;
- g) zda je u pohledávky uplatňováno věcné zajištění nebo výhrada vlastnictví, a pokud ano, na který majetek se vztahují zástavní nároky, jichž se věřitel dovolává, den, kdy bylo zajištění poskytnuto, a registrační číslo, bylo-li zajištění zapsáno do rejstříku, a
- h) zda je uplatňováno nějaké započtení, a pokud ano, výše vzájemných pohledávek ke dni zahájení insolvenčního řízení, den jejich vzniku a částka po uplatňovaném započtení.

Ke standardnímu formuláři přihlášky se připojí kopie případných podkladů.

3. Ve standardním formuláři přihlášky musí být uvedeno, že poskytnutí bankovních údajů a osobního identifikačního čísla věřitele podle odst. 2 písm. a) není povinné.

4. Přihlašuje-li věřitel svou pohledávku jinak než na standardním formuláři uvedeném v odstavci 1, musí toto přihlášení zahrnovat informace uvedené v odstavci 2.

5. Pohledávky lze přihlašovat v kterémkoliv úředním jazyce orgánů Unie. Soud, insolvenční správce nebo dlužník s dispozičními oprávněními mohou od věřitele požadovat poskytnutí překladu do úředního jazyka státu, který řízení zahájil, nebo pokud má tento členský stát více úředních jazyků, do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků místa, kde bylo insolvenční řízení zahájeno, nebo do jiného jazyka, který daný členský stát označil za přijatelný. Každý členský stát uvede, zda je pro něj některý úřední jazyk orgánů Unie jiný než jeho vlastní přijatelný pro účely přihlašování pohledávek.

6. Pohledávky se přihlašují ve lhůtě, kterou stanoví právo státu, který řízení zahájil. V případě zahraničního věřitele nesmí činit tato lhůta méně než 30 dní od zveřejnění oznámení o zahájení insolvenčního řízení v insolvenčním rejstříku státu, který řízení zahájil. Opírá-li se členský stát o čl. 24 odst. 4, nesmí tato lhůta činit méně než 30 dní ode dne, kdy byl věřitel informován podle článku 54.

7. Má-li soud, insolvenční správce nebo dlužník s dispozičními oprávněními pochybnosti ohledně pohledávky přihlášené v souladu s tímto článkem, poskytne věřiteli příležitost předložit další důkazy o její existenci a výši.

▼B

KAPITOLA V

INSOLVENČNÍ ŘÍZENÍ PROTI ČLENŮM SKUPINY SPOLEČNOSTÍ

ODDÍL 1

Spolupráce a komunikace

Článek 56

Spolupráce a komunikace mezi insolvenčními správci

1. Pokud se insolvenční řízení týká dvou nebo více členů skupiny společností, spolupracuje insolvenční správce jmenovaný v řízení proti členovi takové skupiny s kterýmkoliv jiným insolvenčním správcem jmenovaným v řízení proti jinému členovi téže skupiny v rozsahu, v jakém je taková spolupráce vhodná pro usnadnění účelného vedení řízení, není neslučitelná s pravidly, která se na ně vztahují, a nevede ke střetu zájmů. Tato spolupráce může mít jakoukoli formu, včetně uzavření dohod nebo protokolů.

2. Při provádění spolupráce podle odstavce 1 insolvenční správci:

- a) si navzájem co nejdříve sdělují informace, které mohou mít význam pro druhé řízení, pod podmínkou, že byla přijata vhodná opatření na ochranu důvěrných informací;
- b) zvaží, zda existuje možnost koordinace správy záležitostí členů skupiny, na něž se vztahují insolvenční řízení, a dohledu nad těmito záležitostmi, a pokud ano, tuto správu a dohled koordinují;
- c) zvaží, zda existuje možnost restrukturalizace členů skupiny, na něž se vztahují insolvenční řízení, a pokud ano, koordinují navrhování a sjednávání koordinovaného restrukturalizačního plánu.

Pro účely písmen b) a c) se mohou všichni nebo někteří insolvenční správci uvedení v odstavci 1 dohodnout, že udělí dodatečné pravomoci insolvenčnímu správcovi jmenovanému v jednom z dotčených řízení, pokud takovou dohodu nezakazují pravidla platná pro každé z těchto řízení. Mohou se rovněž dohodnout na rozdělení některých úkolů mezi sebe, pokud takové rozdělení umožňují pravidla platná pro každé z dotčených řízení.

Článek 57

Spolupráce a komunikace mezi soudy

1. Pokud se insolvenční řízení týká dvou nebo více členů skupiny společností, spolupracuje soud, který takové řízení zahájil, s kterýmkoliv jiným soudem, u kterého byl podán návrh na zahájení řízení proti jinému členovi téže skupiny nebo který takové řízení zahájil, a to v rozsahu, v jakém je taková spolupráce vhodná pro usnadnění účelného

▼B

vedení řízení, není neslučitelná s pravidly, která se na ně vztahují, a nevede ke střetu zájmů. Za tímto účelem mohou soudy případně jmenovat nezávislou osobu nebo subjekt, které budou jednat pod jejich vedením, není-li to neslučitelné s pravidly, která se na ně vztahují.

2. Při provádění spolupráce podle odstavce 1 mohou soudy nebo jakákoli jmenovaná osoba či subjekt jednající jejich jménem uvedené v odstavci 1 spolu přímo komunikovat nebo se navzájem přímo žádat o informace či pomoc pod podmínkou, že tato komunikace respektuje procesní práva účastníků řízení a pravidla důvěrnosti informací.

3. Spolupráci podle odstavce 1 lze provádět všemi prostředky, které soud považuje za vhodné. Může zejména zahrnovat:

- a) koordinaci při jmenování insolvenčních správců;
- b) sdělování informací způsobem, který soud považuje za vhodný;
- c) koordinaci správy majetku a záležitostí členů skupiny a dohledu nad jejich majetkem a záležitostmi;
- d) koordinaci průběhu jednání;
- e) koordinaci schvalování protokolů, je-li to nezbytné.

*Článek 58***Spolupráce a komunikace mezi insolvenčními správci a soudy**

Insolvenční správce jmenovaný v insolvenčním řízení proti členovi skupiny společností:

- a) spolupracuje a komunikuje s kterýmkoliv soudem, u kterého byl podán návrh na zahájení řízení proti jinému členovi téže skupiny nebo který takové řízení zahájil, a
- b) může takový soud požádat o informace o řízení proti jinému členovi skupiny nebo o pomoc v řízení, ve kterém byl jmenován,

a to v rozsahu, v jakém je taková spolupráce a komunikace vhodná pro usnadnění účelného vedení řízení, nevede ke střetu zájmů a není neslučitelná s pravidly platnými pro daná řízení.

▼B*Článek 59***Náklady na spolupráci a komunikaci v řízení proti členům skupiny společností**

Náklady na spolupráci a komunikaci podle článků 56 až 60 vzniklé insolvenčnímu správci nebo soudu se považují za náklady jednotlivých řízení.

*Článek 60***Pravomoci insolvenčního správce v řízení proti členům skupiny společností**

1. Insolvenční správce jmenovaný v insolvenčním řízení, které bylo zahájeno proti členovi skupiny společností, může v rozsahu, v jakém je to vhodné pro usnadnění účelného vedení řízení,

- a) být slyšen v každém řízení, které bylo zahájeno proti kterémukoliv jinému členovi téže skupiny;
- b) navrhnout odklad jakéhokoli opatření týkajícího se zpeněžení majetku v řízení, které bylo zahájeno proti kterémukoliv jinému členovi téže skupiny, za podmínky, že
 - i) pro všechny či některé členy skupiny, proti nimž byla zahájena insolvenční řízení, byl navržen restrukturalizační plán podle čl. 56 odst. 2 písm. c), který nabízí přiměřenou naději na úspěch,
 - ii) tento odklad je nezbytný v zájmu zajištění řádného provedení restrukturalizačního plánu,
 - iii) restrukturalizační plán by byl k užítku věřitelů v řízení, v souvislosti s nímž je odklad požadován, a
 - iv) ani insolvenční řízení, pro něž byl jmenován insolvenční správce podle odstavce 1 tohoto článku, ani řízení, pro něž se navrhuje odklad, nepodléhá koordinaci podle oddílu 2 této kapitoly;
- c) podat návrh na zahájení koordinačního řízení proti skupině v souladu s článkem 61.

2. Soud, který zahájil řízení uvedené v odst. 1 písm. b), odloží v celém rozsahu nebo zčásti jakékoli opatření týkající se zpeněžení majetku v řízení, pokud shledá, že jsou splněny podmínky uvedené v odst. 1 písm. b).

Před nařízením odkladu vyslechne soud insolvenčního správce jmenovaného v řízení, v souvislosti s nímž je přerušeno požadováno. Tento odklad lze nařídít na jakoukoli dobu nepřekračující tři měsíce, kterou soud považuje za vhodnou a která je slučitelná s pravidly platnými pro dané řízení.

▼B

Soud, který nařídil odklad, může po insolvenčním správci uvedeném v odstavci 1 požadovat, aby k zajištění zájmů věřitelů v řízení přijal vhodná opatření, která umožňují vnitrostátní právo.

Soud může trvání odkladu prodloužit o takovou další dobu či doby, které považuje za vhodné a které jsou slučitelné s pravidly platnými pro dané řízení, pokud jsou nadále splněny podmínky uvedené v odst. 1 písm. b) bodech ii) až iv) a pokud celková doba odkladu (počáteční doba spolu se všemi případnými prodlouženími) nepřekročí šest měsíců.

*ODDÍL 2***Koordinace****Pododdíl 1****Postup***Článek 61***Návrh na zahájení koordinačního řízení proti skupině**

1. Insolvenční správce jmenovaný v insolvenčním řízení, jež bylo zahájeno proti některému členovi skupiny, může podat návrh na zahájení koordinačního řízení proti skupině u každého soudu příslušného pro insolvenční řízení vedené proti některému členovi skupiny.

2. Návrh uvedený v odstavci 1 se podává v souladu s podmínkami stanovenými právem, kterým se řídí řízení, v němž byl daný insolvenční správce jmenován.

3. K návrhu podle odstavce 1 se přiloží:

- a) návrh týkající se osoby, která by měla být jmenována skupinovým koordinátorem (dále jen „koordinátor“), podrobné informace o její způsobilosti podle článku 71, podrobné informace o její odborné kvalifikaci a písemný souhlas této osoby, že bude působit jako koordinátor;
- b) nástin navrhované koordinace vůči skupině, a zejména odůvodnění toho, že jsou splněny podmínky uvedené v čl. 63 odst. 1;
- c) seznam insolvenčních správců jmenovaných ve vztahu k členům skupiny a případně soudů a příslušných orgánů zapojených do insolvenčních řízení proti členům skupiny;
- d) nástin odhadovaných nákladů na navrhovanou koordinaci vůči skupině a odhad podílu těchto nákladů, který by měl uhradit každý člen skupiny.

▼B*Článek 62***Pravidlo přednosti**

Aniž je dotčen článek 66, byl-li návrh na zahájení koordinačního řízení proti skupině podán u soudů různých členských států, prohlásí se soud, u něhož byl takový návrh podán později, za nepřislušný ve prospěch soudu, u něhož byl takový návrh podán jako první.

*Článek 63***Oznámení soudu, u kterého byl návrh podán**

1. Soud, u něhož byl podán návrh na zahájení koordinačního řízení proti skupině, oznámí podání tohoto návrhu a navrženého koordinátora co nejdříve insolvenčním správcům jmenovaným ve vztahu k členům skupiny, kteří jsou uvedeni v návrhu podle čl. 61 odst. 3 písm. c), pokud shledá, že

- a) zahájení takového řízení je vhodné pro usnadnění účelného vedení insolvenčních řízení týkajících se různých členů skupiny;
- b) je nepravděpodobné, že by věřitel kteréhokoli člena skupiny, který by se měl podle předpokladů řízení účastnit, byl zahrnutím daného člena do tohoto řízení finančně znevýhodněn, a
- c) navržený koordinátor splňuje požadavky stanovené v článku 71.

2. V oznámení podle odstavce 1 tohoto článku se uvedou prvky stanovené v čl. 61 odst. 3 písm. a) až d).

3. Oznámení podle odstavce 1 se zasílá doporučeným dopisem s doručenkou.

4. Soud, u kterého byl návrh podán, poskytne zapojeným insolvenčním správcům příležitost být ve věci tohoto návrhu slyšeni.

*Článek 64***Námítky insolvenčních správců**

1. Insolvenční správce jmenovaný ve vztahu ke kterémukoli členovi skupiny může vznést námítky proti:

- a) zahrnutí insolvenčního řízení, v němž byl jmenován, do koordinačního řízení proti skupině nebo
- b) navržené osobě koordinátora.

▼B

2. Námitky podle odstavce 1 tohoto článku podává insolvenční správce uvedený v odstavci 1 tohoto článku u soudu uvedeného v článku 63 do 30 dní od obdržení oznámení o návrhu na zahájení koordinačního řízení proti skupině.

Námitka může být vznesena prostřednictvím standardního formuláře zavedeného v souladu s článkem 88.

3. Před přijetím rozhodnutí o účasti či neúčasti na koordinaci v souladu s odst. 1 písm. a) získá insolvenční správce veškerá povolení, která mohou být nezbytná podle práva státu, který zahájil řízení, v němž byl insolvenční správce jmenován.

*Článek 65***Důsledky námitek proti zahrnutí do koordinačního řízení proti skupině**

1. Vznese-li insolvenční správce námitky proti zahrnutí řízení, v němž byl jmenován, do koordinačního řízení proti skupině, není dané řízení do koordinačního řízení proti skupině zahrnuto.

2. Pravomoci soudu uvedené v článku 68 nebo pravomoci koordinátora vyplývající z dotčeného řízení nemají ve vztahu k danému členovi skupiny žádné účinky, ani mu v souvislosti s nimi nevznikají žádné náklady.

*Článek 66***Volba soudu pro koordinační řízení proti skupině**

1. Shodnou-li se alespoň dvě třetiny všech insolvenčních správců, kteří byli jmenováni v insolvenčních řízeních proti členům skupiny, že pro zahájení koordinačního řízení proti skupině je nejvhodnější soud jiného příslušného členského státu, má tento soud výlučnou příslušnost.

2. Volba soudu se provede na základě společné dohody, která musí být písemná nebo písemně doložena. Tuto volbu lze učinit nejpozději v okamžiku zahájení koordinačního řízení proti skupině podle článku 68.

3. Jakýkoli soud, který není soudem, u něhož byl podán návrh na zahájení koordinačního řízení proti skupině podle odstavce 1, se prohlásí za nepříslušný ve prospěch dotyčného soudu.

4. Návrh na zahájení koordinačního řízení proti skupině se podává u dohodnutého soudu v souladu s článkem 61.

*Článek 67***Důsledky námitek proti navrženému koordinátorovi**

Jestliže insolvenční správce, který nevznesl námitky proti zahrnutí člena skupiny, ve vztahu k němuž byl jmenován, do koordinačního řízení proti skupině, vznesl námitky proti osobě navržené za koordinátora, může soud od jmenování dané osoby upustit a vyzvat insolvenčního správce, který námitku vznesl, k podání nového návrhu v souladu s čl. 61 odst. 3.

▼B*Článek 68***Rozhodnutí o zahájení koordinačního řízení proti skupině**

1. Po uplynutí lhůty uvedené v čl. 64 odst. 2 může soud zahájit koordinační řízení proti skupině, pokud shledá, že jsou splněny podmínky podle čl. 63 odst. 1. V takovém případě soud:

- a) jmenuje koordinátora;
- b) rozhodne o nástinu koordinace a
- c) rozhodne o odhadu nákladů a podílech, které mají uhradit členové skupiny.

2. Rozhodnutí o zahájení koordinačního řízení proti skupině se oznámí zúčastněným insolvenčním správcům a koordinátorovi.

*Článek 69***Následné zahrnutí do koordinace řízení z podnětu insolvenčních správců**

1. Po vydání soudního rozhodnutí podle článku 68 může kterýkoli insolvenční správce v souladu se svým vnitrostátním právem požádat o zahrnutí řízení, v němž byl jmenován, do koordinace řízení proti skupině, pokud

- a) byla vznesena námitka proti zahrnutí daného insolvenčního řízení do koordinačního řízení proti skupině nebo
- b) bylo zahájeno insolvenční řízení proti některému z členů skupiny až poté, co soud zahájil koordinační řízení proti skupině.

2. Aniž je dotčen odstavec 4, může koordinátor takové žádosti vyhovět po konzultaci zapojených insolvenčních správců, pokud

- a) se při zohlednění toho, v jaké fázi se koordinační řízení proti skupině v okamžiku podání žádosti nachází, domnívá, že jsou splněna kritéria podle čl. 63 odst. 1 písm. a) a b), nebo
- b) s tím všichni zapojení insolvenční správci souhlasí v souladu s podmínkami stanovenými jejich vnitrostátním právem.

3. Koordinátor uvědomí soud a zúčastněné insolvenční správce o svém rozhodnutí podle odstavce 2 a o jeho důvodech.

4. Kterýkoli zúčastněný insolvenční správce nebo kterýkoli insolvenční správce, jehož žádost o zahrnutí do koordinačního řízení proti skupině byla zamítnuta, může rozhodnutí uvedené v odstavci 2 napadnout v souladu s postupem stanoveným právem členského státu, v němž bylo koordinační řízení proti skupině zahájeno.

▼B*Článek 70***Doporučení a plán koordinace skupiny**

1. Insolvenční správci při vedení insolvenčního řízení zohledňují doporučení koordinátora a obsah plánu koordinace skupiny uvedené v čl. 72 odst. 1.
2. Insolvenční správce není povinen se doporučeními koordinátora nebo plánem koordinace skupiny zcela nebo zčásti řídit.

Pokud se jimi neřídí, poskytne zdůvodnění, proč tak nečiní, osobám nebo subjektům, které je podle svého vnitrostátního práva povinen informovat, a koordinátorovi.

Pododdíl 2

Obecná ustanovení*Článek 71***Koordinátor**

1. Koordinátorem musí být osoba, která je podle práva některého z členských států způsobilá jednat jako insolvenční správce.
2. Koordinátor nesmí být jedním z insolvenčních správců jmenovaných ve vztahu ke kterémukoli členu skupiny a nesmí se nacházet ve střetu zájmů v souvislosti s členy skupiny, jejich věřiteli a insolvenčními správci jmenovanými ve vztahu ke kterémukoli členu skupiny.

*Článek 72***Úkoly a práva koordinátora**

1. Koordinátor může:
 - a) stanovit a navrhnout doporučení pro koordinované vedení insolvenčních řízení;
 - b) navrhnout plán koordinace skupiny, v němž stanoví, popíše a doporučí komplexní soubor opatření vhodných pro integrovaný přístup k řešení úpadku členů skupiny. Plán může obsahovat zejména návrhy týkající se:
 - i) opatření, jež by měla být přijata k obnovení hospodářské výkonnosti a finančního zdraví skupiny nebo její části,
 - ii) urovnání sporů v rámci skupiny, pokud jde o transakce uvnitř skupiny a vylučovací žaloby,

▼ B

- iii) dohod mezi insolvenčními správci členů skupiny v úpadku.
2. Koordinátor rovněž může:
- a) být slyšen v každém řízení zahájeném proti kterémukoliv jinému členu téže skupiny a účastnit se jej, zejména prostřednictvím účasti na schůzích věřitelů;
 - b) působit jako mediátor při urovnávání jakýchkoli sporů mezi dvěma či více insolvenčními správci členů skupiny;
 - c) předložit a vysvětlit svůj plán koordinace skupiny osobám nebo subjektům, které je podle svého vnitrostátního práva povinen informovat;
 - d) požadovat od kteréhokoli insolvenčního správce informace týkající se kteréhokoli člena skupiny, jež jsou nebo by mohly být užitečné při určování a navrhování strategií a opatření ke koordinaci řízení, a
 - e) navrhnout přerušení řízení zahájeného proti kterémukoli členovi skupiny na dobu až šesti měsíců za podmínky, že je toto přerušení nezbytné v zájmu zajištění řádného provedení daného plánu a bylo by k užítku věřitelů v řízení, v souvislosti s nímž je požadováno, nebo navrhnout zrušení jakéhokoli probíhajícího přerušení. Tento návrh se podává u soudu, který zahájil řízení, v souvislosti s nímž je přerušení požadováno.
3. Plán uvedený v odst. 1 písm. b) nesmí zahrnovat žádná doporučení ohledně sloučení řízení nebo majetkových podstat.
4. Úkoly ani práva koordinátora vymezené v tomto článku se nevztahují na žádného člena skupiny, který se neúčastní koordinačního řízení proti skupině.
5. Koordinátor plní své povinnosti nestranně a s náležitou péčí.
6. Soudí-li koordinátor, že si plnění jeho úkolů vyžádá výrazný nárůst nákladů v porovnání s odhadem nákladů uvedeným v čl. 61 odst. 3 písm. d), a vždy, pokud náklady překročí 10 % odhadovaných nákladů, koordinátor
- a) o tom neprodleně uvědomí zúčastněné insolvenční správce a
 - b) požádá předem o souhlas soudu, který koordinační řízení proti skupině zahájil.

▼B*Článek 73***Jazyky**

1. Koordinátor komunikuje s insolvenčním správcem zúčastněného člena skupiny v jazyce, na němž se s insolvenčním správcem dohodl, nebo pokud k žádné takové dohodě nedošlo, v úředním jazyce či jednom z úředních jazyků orgánů Unie a soudu, který řízení proti danému členu skupiny zahájil.
2. Koordinátor komunikuje s jakýmkoli soudem v úředním jazyce použitelném u tohoto soudu.

*Článek 74***Spolupráce mezi insolvenčními správci a koordinátorem**

1. Insolvenční správci jmenovaní ve vztahu ke členům skupiny a koordinátor navzájem spolupracují v rozsahu, v němž je taková spolupráce slučitelná s pravidly platnými pro daná jednotlivá řízení.
2. Insolvenční správci zejména sdělují koordinátorovi jakékoli informace, které jsou významné pro plnění jeho úkolů.

*Článek 75***Odvolání koordinátora**

Soud odvolá jmenování koordinátora z vlastního podnětu nebo na návrh insolvenčního správce zúčastněného člena skupiny, pokud koordinátor:

- a) jedná v neprospěch věřitelů některého ze zúčastněných členů skupiny nebo
- b) neplní své povinnosti stanovené v této kapitole.

*Článek 76***Dlužník s dispozičními oprávněními**

Ustanovení vztahující se podle této kapitoly na insolvenčního správce se přiměřeně použijí i na dlužníka s dispozičními oprávněními.

*Článek 77***Náklady a jejich rozdělení**

1. Odměna koordinátora musí být přiměřená, odpovídat úkolům, které koordinátor plní, a odrážet přiměřené výdaje.
2. Po dokončení svých úkolů koordinátor vystaví konečné vyúčtování nákladů včetně podílů, které mají uhradit jednotliví členové skupiny, a předloží toto vyúčtování všem zúčastněným insolvenčním správcům a soudu, který koordináční řízení proti skupině zahájil.

▼B

3. Pokud insolvenční správci nevznesou námitky do 30 dnů od obdržení vyúčtování uvedeného v odstavci 2, považují se náklady a podíly, které mají jednotliví členové uhradit, za schválené. Vyúčtování se předkládá k potvrzení soudu, který koordinační řízení proti skupině zahájil.

4. V případě námitek rozhodne soud, který koordinační řízení proti skupině zahájil, na návrh koordinátora nebo kteréhokoli zúčastněného insolvenčního správce o nákladech a podílech, které mají uhradit jednotliví členové skupiny, v souladu s kritérii stanovenými v odstavci 1 tohoto článku a při zohlednění odhadu nákladů uvedeného v čl. 68 odst. 1 a případně čl. 72 odst. 6.

5. Kterýkoli zúčastněný insolvenční správce může rozhodnutí uvedené v odstavci 4 napadnout v souladu s postupem stanoveným právem členského státu, v němž bylo zahájeno koordinační řízení proti skupině.

KAPITOLA VI

OCHRANA ÚDAJŮ

Článek 78

Ochrana údajů

1. Na zpracování osobních údajů prováděné v členských státech podle tohoto nařízení se uplatňují vnitrostátní předpisy provádějící směrnici 95/46/ES, pokud nejde o zpracování uvedené v čl. 3 odst. 2 směrnice 95/46/ES.

2. Na zpracování osobních údajů prováděné Komisí podle tohoto nařízení se uplatňuje nařízení (ES) č. 45/2001.

Článek 79

Povinnosti členských států v oblasti zpracování osobních údajů ve vnitrostátních insolvenčních rejstřících

1. Každý členský stát sdělí Komisi jméno či název fyzické či právnické osoby, orgánu veřejné moci, agentury nebo jakéhokoli jiného subjektu určeného vnitrostátním právem k výkonu funkce správce v souladu s čl. 2 písm. d) směrnice 95/46/ES za účelem jeho zveřejnění na portálu evropské e-justice.

2. Členské státy zajistí provedení technických opatření, která zaručí bezpečnost osobních údajů zpracovávaných v jejich vnitrostátních insolvenčních rejstřících uvedených v článku 24.

▼B

3. Členské státy odpovídají za ověření toho, že správce určený vnitrostátním právem v souladu s čl. 2 písm. d) směrnice 95/46/ES zajišťuje dodržování zásad kvality údajů, zejména přesnosti a aktuálnosti údajů uchovávaných ve vnitrostátních insolvenčních rejstřících.

4. Členské státy v souladu se směrnicí 95/46/ES odpovídají za shromažďování a uchovávání údajů ve vnitrostátních databázích a za rozhodnutí o zpřístupnění těchto údajů v propojeném rejstříku, který lze konzultovat prostřednictvím portálu evropské e-justice.

5. V rámci informací, které by měly být subjektům údajů poskytnuty s cílem umožnit jim uplatnit svá práva, zejména právo na výmaz údajů, informují členské státy subjekty údajů o době přístupnosti osobních údajů uchovávaných v insolvenčních rejstřících.

*Článek 80***Povinnosti Komise v souvislosti se zpracováním osobních údajů**

1. Komise vykonává povinnosti správce podle čl. 2 písm. d) nařízení (ES) č. 45/2001 v souladu se svými příslušnými povinnostmi vymezenými v tomto článku.

2. Komise definuje potřebné politiky a uplatňuje vhodná technická řešení za účelem plnění svých povinností v rámci funkce správce.

3. Komise provádí technická opatření nezbytná k zajištění bezpečnosti při přenosu osobních údajů, zejména důvěrnosti a integrity při jejich přenosu do portálu evropské e-justice a z něj.

4. Povinnostmi Komise není dotčena odpovědnost členských států a jiných subjektů za obsah a provoz propojených vnitrostátních databází, které spravují.

*Článek 81***Informační povinnosti**

Aniž jsou dotčeny informace, které mají být subjektům údajů poskytnuty v souladu s články 11 a 12 nařízení (ES) č. 45/2001, informuje Komise subjekty údajů prostřednictvím zveřejnění na portálu evropské e-justice o úloze, kterou zastává při zpracování dotyčných údajů, a o účelu jejich zpracování.

▼B*Článek 82***Uchovávání osobních údajů**

Pokud jde o informace z propojených vnitrostátních databází, žádné osobní údaje týkající se subjektů údajů nesmějí být uchovávány na portálu evropské e-justice. Veškeré takové údaje se uchovávají ve vnitrostátních databázích provozovaných členskými státy nebo jinými subjekty.

*Článek 83***Přístup k osobním údajům prostřednictvím portálu evropské e-justice**

Osobní údaje uchovávané ve vnitrostátních insolvenčních rejstřících uvedených v článku 24 jsou přístupné prostřednictvím portálu evropské e-justice po dobu, po kterou jsou přístupné podle vnitrostátního práva.

KAPITOLA VII

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ*Článek 84***Časová působnost****▼C1**

1. Ustanovení tohoto nařízení se vztahují pouze na insolvenční řízení zahájená nejdříve 26. června 2017. Jednání dlužníka učiněná přede dnem použitelnosti tohoto nařízení se i nadále řídí právem, které se na ně vztahovalo v době, kdy byla učiněna.

▼B

2. Bez ohledu na článek 91 tohoto nařízení se nařízení (ES) č. 1346/2000 nadále použije na insolvenční řízení, která spadají do oblasti působnosti uvedeného nařízení a která byla zahájena před 26. červnem 2017.

*Článek 85***Vztah k mezinárodním smlouvám**

1. Toto nařízení nahrazuje, pokud jde o věci jím upravené a pokud se jedná o vztahy mezi členskými státy, mezinárodní smlouvy uzavřené mezi dvěma nebo více členskými státy, zejména:

- a) Smlouvu mezi Belgií a Francií o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin, podepsanou v Paříži dne 8. července 1899;
- b) Smlouvu mezi Belgií a Rakouskem o konkursu, vyrovnání a pozastavení plateb (s dodatkovým protokolem ze dne 13. června 1973), podepsanou v Bruselu dne 16. července 1969;

▼B

- c) Smlouvu mezi Belgií a Nizozemskem o územní příslušnosti, úpadku a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin, podepsanou v Bruselu dne 28. března 1925;
- d) Smlouvu mezi Německem a Rakouskem o konkursu a vyrovnání, podepsanou ve Vídni dne 25. května 1979;
- e) Smlouvu mezi Francií a Rakouskem o příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí v úpadkovém řízení, podepsanou ve Vídni dne 27. února 1979;
- f) Smlouvu mezi Francií a Itálií o výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsanou v Římě dne 3. června 1930;
- g) Smlouvu mezi Itálií a Rakouskem o konkursu a vyrovnání, podepsanou v Římě dne 12. července 1977;
- h) Smlouvu mezi Nizozemským královstvím a Spolkovou republikou Německo o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a jiných titulů pro výkon rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsanou v Haagu dne 30. srpna 1962;
- i) Smlouvu mezi Spojeným královstvím a Belgickým královstvím o vzájemném výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, s protokolem, podepsanou v Bruselu dne 2. května 1934;
- j) Úmluvu mezi Dánskem, Finskem, Norskem, Švédskem a Islandem o konkursním řízení, podepsanou v Kodani dne 7. listopadu 1933;
- k) Evropskou úmluvu o některých mezinárodních aspektech konkursního řízení, podepsanou v Istanbulu dne 5. června 1990;
- l) Úmluvu mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Řeckým královstvím o vzájemném uznání a výkonu soudních rozhodnutí, podepsanou v Aténách dne 18. června 1959;
- m) Dohodu mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Rakouskou republikou o vzájemném uznání a výkonu arbitrážních nálezů a arbitrážních urovnání ve věcech obchodních, podepsanou v Bělehradě dne 18. března 1960;

▼B

- n) Úmluvu mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Italskou republikou o vzájemné soudní spolupráci ve věcech občanských a správních, podepsanou v Římě dne 3. prosince 1960;
- o) Dohodu mezi Socialistickou federativní republikou Jugoslávií a Belgickým královstvím o soudní spolupráci ve věcech občanských a obchodních, podepsanou v Bělehradu dne 24. září 1971;
- p) Úmluvu mezi vládami Jugoslávie a Francie o uznání a výkonu soudních rozhodnutí ve věcech občanských a obchodních, podepsanou v Paříži dne 18. května 1971;
- q) Smlouvu mezi Československou socialistickou republikou a Řeckou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsanou v Aténách dne 22. října 1980, dosud platnou mezi Českou republikou a Řeckem;
- r) Smlouvu mezi Československou socialistickou republikou a Kyprskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsanou v Nikósii dne 23. dubna 1982, dosud platnou mezi Českou republikou a Kyprskem;
- s) Smlouvu mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky o právní pomoci, uznání a výkonu rozhodnutí ve věcech občanských, rodinných a obchodních, podepsanou v Paříži dne 10. května 1984, dosud platnou mezi Českou republikou a Francií;
- t) Smlouvu mezi Československou socialistickou republikou a Italskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsanou v Praze dne 6. prosince 1985, dosud platnou mezi Českou republikou a Itálií;
- u) Dohodu mezi Lotyšskou republikou, Estonskou republikou a Litevskou republikou o právní pomoci a právních vztazích, podepsanou v Tallinnu dne 11. listopadu 1992;
- v) Dohodu mezi Estonskem a Polskem o poskytování právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, pracovních a trestních, podepsanou v Tallinnu dne 27. listopadu 1998;
- w) Dohodu mezi Litevskou republikou a Polskou republikou o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních, podepsanou ve Varšavě dne 26. ledna 1993;

▼B

- x) Úmluvu mezi Rumunskou socialistickou republikou a Řeckou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních a její protokoly, podepsané v Bukurešti dne 19. října 1972;

- y) Úmluvu mezi Rumunskou socialistickou republikou a Francouzskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, podepsanou v Paříži dne 5. listopadu 1974;

- z) Dohodu mezi Bulharskou lidovou republikou a Řeckou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsanou v Aténách dne 10. dubna 1976;

- aa) Dohodu mezi Bulharskou lidovou republikou a Kyprskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsanou v Nikósii dne 29. dubna 1983;

- ab) Dohodu mezi vládou Bulharské lidové republiky a vládou Francouzské republiky o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských, podepsanou v Sofii dne 18. ledna 1989;

- ac) Smlouvu o právní pomoci v občanských věcech mezi Českou republikou a Rumunskem, podepsanou v Bukurešti dne 11. července 1994;

- ad) Smlouvu mezi Rumunskem a Polskou republikou o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, podepsanou v Bukurešti dne 15. května 1999.

2. Mezinárodní smlouvy uvedené v odstavci 1 se i nadále použijí na řízení, která byla zahájena před vstupem nařízení (ES) č. 1346/2000 v platnost.

3. Toto nařízení se nepoužije:

- a) v žádném členském státě, pokud je neslučitelné se závazky ve věcech úpadku vyplývajících z mezinárodní smlouvy uzavřené tímto členským státem s jednou nebo více třetími zeměmi před vstupem nařízení (ES) č. 1346/2000 v platnost;

- b) ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irsku, pokud je neslučitelné se závazky ve věcech úpadku a likvidace společností v platební neschopnosti vyplývajících z jakýchkoli ujednání v rámci Britského společenství národů platných ke dni vstupu nařízení (ES) č. 1346/2000 v platnost.

▼B*Článek 86***Informace o vnitrostátním úpadkovém právu a úpadkovém právu Unie**

1. S cílem zpřístupnit informace veřejnosti poskytnou členské státy v rámci Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci, vytvořené rozhodnutím Rady 2001/470/ES ⁽¹⁾, stručný popis svých vnitrostátních právních předpisů a řízení týkajících se úpadku, a to zejména těch, které se týkají záležitostí uvedených v čl. 7 odst. 2.
2. Členské státy informace uvedené v odstavci 1 pravidelně aktualizují.
3. Komise zpřístupní veřejnosti informace týkající se tohoto nařízení.

*Článek 87***Vytvoření propojení rejstříků**

Komise přijme prováděcí akty, kterými vytvoří propojení insolvenčních rejstříků, jak je uvedeno v článku 25. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 89 odst. 3.

*Článek 88***Vytvoření a následné změny standardních formulářů**

Komise přijme prováděcí akty, kterými vytvoří a případně pozmění formuláře uvedené v čl. 27 odst. 4, člancích 54 a 55 a čl. 64 odst. 2. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 89 odst. 2.

*Článek 89***Postup projednávání ve výboru**

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2001/470/ES ze dne 28. května 2001 o vytvoření Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci (Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 25).

*Článek 90***Ustanovení o přezkumu**

1. Nejpozději 27. června 2027 a následně každých pět let předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování tohoto nařízení. V případě potřeby bude zpráva doprovázena návrhem na změnu tohoto nařízení.
2. Nejpozději 27. června 2022 předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování koordinačních řízení proti skupinám. V případě potřeby bude zpráva doprovázena návrhem na změnu tohoto nařízení.
3. Nejpozději dne 1. ledna 2016 předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru studii o přeshraničních otázkách v oblasti odpovědnosti a zákazů činnosti vedoucích pracovníků.
4. Nejpozději 27. června 2020 předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru studii týkající se otázky nekalého jednání, kterým si chce dlužník zajistit nejvýhodnější sudiště.

*Článek 91***Zrušení**

Nařízení (ES) č. 1346/2000 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze D tohoto nařízení.

*Článek 92***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 26. června 2017, s výjimkou:

- a) článku 86, který se použije ode dne 26. června 2016;
- b) čl. 24 odst. 1, který se použije ode dne 26. června 2018, a
- c) článku 25, který se použije ode dne 26. června 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

▼ M1

PŘÍLOHA A

Insolvenční řízení uvedená v čl. 2 bodě 4

BELGIQUE/BELGIË

- Het faillissement / La faillite,
- De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord / La réorganisation judiciaire par accord collectif,
- De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord / La réorganisation judiciaire par accord amiable,
- De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag / La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,
- De collectieve schuldenregeling / Le règlement collectif de dettes,
- De vrijwillige vereffening / La liquidation volontaire,
- De gerechtelijke vereffening / La liquidation judiciaire,
- De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet / Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites,

БЪЛГАРИЯ

- Производство по несъстоятелност,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Konkurs,
- Reorganizace,
- Oddlužení,

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren,
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren,
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren,
- Das Insolvenzverfahren,

EESTI

- Pankrotimenetus,
- Võlgade ümberkujundamise menetlus,

ÉIRE/IRELAND

- Compulsory winding-up by the court,
- Bankruptcy,

▼ M1

- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,
- Winding-up in bankruptcy of partnerships,
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,
- Examinership,
- Debt Relief Notice,
- Debt Settlement Arrangement,
- Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

- Η πτώχευση,
- Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,
- Σχέδιο αναδιοργάνωσης,
- Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,
- Διαδικασία εξυγίανσης,

ESPAÑA

- Concurso,
- Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,
- Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,
- Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,

FRANCE

- Sauvegarde,
- Sauvegarde accélérée,
- Sauvegarde financière accélérée,
- Redressement judiciaire,
- Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

- Stečajni postupak,

ITALIA

- Fallimento,
- Concordato preventivo,

▼ M1

- Liquidazione coatta amministrativa,
- Amministrazione straordinaria,
- Accordi di ristrutturazione,
- Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),
- Liquidazione dei beni,

ΚΥΠΡΟΣ

- Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,
- Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,
- Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές
- Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,
- Διάταγμα παραλαβής και πώλησης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,
- Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

- Tiesiskās aizsardzības process,
- Juridiskās personas maksātspējas process,
- Fiziskās personas maksātspējas process,

LIETUVA

- Įmonės restruktūrizavimo byla,
- Įmonės bankroto byla,
- Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,
- Fizinio asmens bankroto procesas,

LUXEMBOURG

- Faillite,
- Gestion contrôlée,
- Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),
- Régime spécial de liquidation du notariat,
- Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Csődeljárás,
- Felszámolási eljárás,

▼ M1

MALTA

- Xoljiment,
- Amministrazzjoni,
- Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,
- Stralċ mill-Qorti,
- Falliment f'każ ta' kummerċjant,
- Proċedura biex kumpanija tirkupra,

NEDERLAND

- Het faillissement,
- De surséance van betaling,
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Schuldenregulierungsverfahren,
- Das Abschöpfungsverfahren,
- Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

- Upadłość,
- Postępowanie o zatwierdzenie układu,
- Przyspieszone postępowanie układowe,
- Postępowanie układowe,
- Postępowanie sanacyjne,

PORTUGAL

- Processo de insolvência,
- Processo especial de revitalização,

ROMÂNIA

- Procedura insolvenței,
- Reorganizarea judiciară,
- Procedura falimentului,
- Concordatul preventiv,

▼ M1

SLOVENIJA

- Postopek preventivnega prestrukturiranja,
- Postopek prisilne poravnave,
- Postopek poenostavljene prisilne poravnave,
- Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja in postopek stečaja zapuščine,

SLOVENSKO

- Konkurné konanie,
- Reštrukturalizačné konanie,
- Oddženie,

SUOMI/FINLAND

- Konkurssi/konkurs,
- Yrityssaneeraus/företagssanering,
- Yksityishenkilön velkajärjestely / skuldsanering för privatpersoner,

SVERIGE

- Konkurs,
- Företagsrekonstruktion,
- Skuldsanering,

UNITED KINGDOM

- Winding-up by or subject to the supervision of the court,
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),
- Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,
- Voluntary arrangements under insolvency legislation,
- Bankruptcy or sequestration.

▼ M1

PŘÍLOHA B

Insolvenční správci uvedení v čl. 2 bodě 5

BELGIQUE/BELGIË

- De curator / Le curateur,
- De gedelegeerd rechter / Le juge-délégué,
- De gerechtsmandataris / Le mandataire de justice,
- De schuldbemiddelaar / Le médiateur de dettes,
- De vereffenaar / Le liquidateur,
- De voorlopige bewindvoerder / L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

- Назначен предварително временен синдик,
- Временен синдик,
- (Постоянен) синдик,
- Служебен синдик,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Insolvenční správce,
- Předběžný insolvenční správce,
- Oddělený insolvenční správce,
- Zvláštní insolvenční správce,
- Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

- Konkursverwalter,
- Vergleichsverwalter,
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),
- Verwalter,
- Insolvenzverwalter,
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),
- Treuhänder,
- Vorläufiger Insolvenzverwalter,
- Vorläufiger Sachwalter,

▼ M1

EESTI

- Pankrotihaldur,
- Ajutine pankrotihaldur,
- Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

- Liquidator,
- Official Assignee,
- Trustee in bankruptcy,
- Provisional Liquidator,
- Examiner,
- Personal Insolvency Practitioner,
- Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

- Ο σύνδικος,
- Ο εισηγητής,
- Η επιτροπή των πιστωτών,
- Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

- Administrador concursal,
- Mediador concursal,

FRANCE

- Mandataire judiciaire,
- Liquidateur,
- Administrateur judiciaire,
- Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

- Stečajni upravitelj,
- Privremeni stečajni upravitelj,
- Stečajni povjerenik,
- Povjerenik,

ITALIA

- Curatore,
- Commissario giudiziale,
- Commissario straordinario,

▼ M1

- Commissario liquidatore,
- Liquidatore giudiziale,
- Professionista nominato dal Tribunale,
- Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,
- Liquidatore,

KYΠPOC

- Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,
- Επίσημος Παραλήπτης,
- Διαχειριστής της Πτώχευσης,

LATVIJA

- Maksātnespējas procesa administrators,

LIETUVA

- Bankroto administratorius,
- Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

- Le curateur,
- Le commissaire,
- Le liquidateur,
- Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,
- Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Vagyongfelügyelő,
- Felszámoló,

MALTA

- Amministratur Provizorju,
- Riċevitur Uffiċjali,
- Stralċjarju,
- Manager Speċjali,
- Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,
- Kontrollur Speċjali,

▼ **M1**

NEDERLAND

- De curator in het faillissement,
- De bewindvoerder in de surséance van betaling,
- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Masseverwalter,
- Sanierungsverwalter,
- Ausgleichsverwalter,
- Besonderer Verwalter,
- Einstweiliger Verwalter,
- Sachwalter,
- Treuhänder,
- Insolvenzgericht,
- Konkursgericht,

POLSKA

- Syndyk,
- Nadzorca sądowy,
- Zarządca,
- Nadzorca układu,
- Tymczasowy nadzorca sądowy,
- Tymczasowy zarządca,
- Zarządca przymusowy,

PORTUGAL

- Administrador da insolvência,
- Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

- Practician în insolvență,
- Administrator concordatar,
- Administrator judiciar,
- Lichidator judiciar,

SLOVENIJA

- Upravitelj,

SLOVENSKO

- Predbežný správca,
- Správca,

▼ **M1**

SUOMI/FINLAND

— Pesänhoitaja/boförvaltare,

— Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

— Förvaltare,

— Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

— Liquidator,

— Supervisor of a voluntary arrangement,

— Administrator,

— Official Receiver,

— Trustee,

— Provisional Liquidator,

— Interim Receiver,

— Judicial factor.

*PŘÍLOHA C***Zrušené nařízení a jeho následné změny**

Nařízení Rady (ES) č. 1346/2000

(Úř. věst. L 160, 30.6.2000, s. 1).

Nařízení Rady (ES) č. 603/2005

(Úř. věst. L 100, 20.4.2005, s. 1).

Nařízení Rady (ES) č. 694/2006

(Úř. věst. L 121, 6.5.2006, s. 1).

Nařízení Rady (ES) č. 1791/2006

(Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 1).

Nařízení Rady (ES) č. 681/2007

(Úř. věst. L 159, 20.6.2007, s. 1).

Nařízení Rady (ES) č. 788/2008

(Úř. věst. L 213, 8.8.2008, s. 1).

Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 210/2010

(Úř. věst. L 65, 13.3.2010, s. 1).

Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 583/2011

(Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 52).

Nařízení Rady (EU) č. 517/2013

(Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 1).

Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 663/2014

(Úř. věst. L 179, 19.6.2014, s. 4).

Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie

(Úř. věst. L 236, 23.9.2003, s. 33).

PŘÍLOHA D

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 1346/2000	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 návětí	Čl. 2 návětí
Čl. 2 písm. a)	Čl. 2 bod 4
Čl. 2 písm. b)	Čl. 2 bod 5
Čl. 2 písm. c)	—
Čl. 2 písm. d)	Čl. 2 bod 6
Čl. 2 písm. e)	Čl. 2 bod 7
Čl. 2 písm. f)	Čl. 2 bod 8
Čl. 2 písm. g) návětí	Čl. 2 bod 9 návětí
Čl. 2 písm. g) první odrážka	Čl. 2 bod 9 podbod vii)
Čl. 2 písm. g) druhá odrážka	Čl. 2 bod 9 podbod iv)
Čl. 2 písm. g) třetí odrážka	Čl. 2 bod 9 podbod viii)
Čl. 2 písm. h)	Čl. 2 bod 10
—	Čl. 2 body 1 až 3 a 11 až 13
—	Čl. 2 bod 9 podbody i) až iii), v) a vi)
Článek 3	Článek 3
—	Článek 4
—	Článek 5
—	Článek 6
Článek 4	Článek 7
Článek 5	Článek 8
Článek 6	Článek 9
Článek 7	Článek 10
Článek 8	Čl. 11 odst. 1
—	Čl. 11 odst. 2
Článek 9	Článek 12

▼B

Nařízení (ES) č. 1346/2000	Toto nařízení
Článek 10	Čl. 13 odst. 1
—	Čl. 13 odst. 2
Článek 11	Článek 14
Článek 12	Článek 15
Čl. 13 první odrážka	Čl. 16 písm. a)
Čl. 13 druhá odrážka	Čl. 16 písm. b)
Čl. 14 první odrážka	Čl. 17 písm. a)
Čl. 14 druhá odrážka	Čl. 17 písm. b)
Čl. 14 třetí odrážka	Čl. 17 písm. c)
Článek 15	Článek 18
Článek 16	Článek 19
Článek 17	Článek 20
Článek 18	Článek 21
Článek 19	Článek 22
Článek 20	Článek 23
—	Článek 24
—	Článek 25
—	Článek 26
—	Článek 27
Čl. 21 odst. 1	Čl. 28 odst. 2
Čl. 21 odst. 2	Čl. 28 odst. 1
Článek 22	Článek 29
Článek 23	Článek 30
Článek 24	Článek 31
Článek 25	Článek 32
Článek 26	Článek 33
Článek 27	Článek 34
Článek 28	Článek 35
—	Článek 36
Článek 29	Čl. 37 odst. 1
—	Čl. 37 odst. 2
—	Článek 38

▼B

Nařízení (ES) č. 1346/2000	Toto nařízení
—	Článek 39
Článek 30	Článek 40
Článek 31	Článek 41
—	Článek 42
—	Článek 43
—	Článek 44
Článek 32	Článek 45
Článek 33	Článek 46
Čl. 34 odst. 1	Čl. 47 odst. 1
Čl. 34 odst. 2	Čl. 47 odst. 2
Čl. 34 odst. 3	—
—	Článek 48
Článek 35	Článek 49
Článek 36	Článek 50
Článek 37	Článek 51
Článek 38	Článek 52
Článek 39	Článek 53
Článek 40	Článek 54
Článek 41	Článek 55
Článek 42	—
—	Článek 56
—	Článek 57
—	Článek 58
—	Článek 59
—	Článek 60
—	Článek 61
—	Článek 62
—	Článek 63
—	Článek 64
—	Článek 65
—	Článek 66
—	Článek 67

▼B

Nařízení (ES) č. 1346/2000	Toto nařízení
—	Článek 68
—	Článek 69
—	Článek 70
—	Článek 71
—	Článek 72
—	Článek 73
—	Článek 74
—	Článek 75
—	Článek 76
—	Článek 77
—	Článek 78
—	Článek 79
—	Článek 80
—	Článek 81
—	Článek 82
—	Článek 83
Článek 43	Čl. 84 odst. 1
—	Čl. 84 odst. 2
Článek 44	Článek 85
—	Článek 86
Článek 45	—
—	Článek 87
—	Článek 88
—	Článek 89
Článek 46	Čl. 90 odst. 1
—	Čl. 90 odst. 2 až 4
—	Článek 91
Článek 47	Článek 92
Příloha A	Příloha A
Příloha B	—
Příloha C	Příloha B
—	Příloha C
—	Příloha D